# દીબાચા.

કરૂં પહેલે હમ્દે ખુદા આશકાર,
જો હય્ સારે આલમકા પરવરદીગાર.
કીયા પહેલે પેદા મોહમ્મદકા નૂર,
કે જીસકે સબબ સબ હુવા યે ઝહુર.
જબ આવઝ કુનકા હુવયેદા હુવા,
વહીં શોર દરએ કુનકા પયેદા હુવા.
ઝમીં આસમાં ઓર શમસો કમર,
દરખ્શાં સીતારે હુએ જલવા ગર.
મલાયક પરી હુરો ગીલમાં તમાંમ,
કરેં વીર્દ ઉસ નામકા સુબ્હો શામ.
કીયા ખલ્ક દેવ ઓર જન્ની જનેકો,
દીયા સબપે અશરાફ ઈનસાનકો.
શજરકો સમરદે કીયા નવનેહાલ,
રખા બાગે આલમમેં ગુલકી મીસાલ.
હુવા સબકી નઝરોંસે ગરચે નેહાં,
મગર તેરી કુદરત હય્ હરજા અયાં.
તુ યકતા હય્ સાની તેરા કઓંન હય્.
કરે હમ્દ તેરી ભલા કઓન હય્.
મયેં બંદા હું તેરા તુ ખાલીક મેરા,
મયેં આજીઝ ગદા હું તુ રાઝીક મેરા.
મુન્હે બાગે આલમમેં રખ શાદકામ,
બર આવેં મેરે મતલબે દીલ તમામ.

કીસીકા ન મોહતાજ કીજે કલુ,
મીલે રીઝક મુઝકો બજુઝ જુસ્તજુ.
તુ હર હાલમે મુઝકો ઈમદાદ કર,
નીગાહે કરમસે મુઝે શાદ કર.

---

## દરનાતે સય્યદુલ મુરસલીન સલ્લલ્લાહો અલેહેવ આલેહી વ અસહાબેહી અજમઈન.

---

લીખુ નાતે અહમદ શહે દો સરા,
ચીરાગે હુદા ખાતેમુલઅંબીયા.
કીયા જસપે ખાલીકને કુરઆં નુઝુલ,
હુવા હઅે ન હોવેગા અએસા રસુલ.
ખુદાને કહા જસકો બએરૂલ અનામ,
શફી હોવે ઉમ્મતકા રોઝે કીયામ.
કીયા ઉસને કુફરો ઝલાલતકો દુર,
દીયા શમએ દીનીકો ઈમાંકા નુર.
લકબ ગરચે ઉમ્મી બઝાહીર હુવા,
યે ઈલ્મે લદુન્નીસે માહીર હુવા.
કલામે મોહમ્મદ હઅે ફરમાને હક,
ન હયે શાને અહમદ સો હઅે શાને હક.
કહે અશરફુન્નાસ ખાલીક જસે,
તો ફેર હમ સરીકા હો દાવા કીસે.
ઝબાંને બશરમેં યેહ તાકદ કહાં,
જો ઉસકી ફઝીલતસે ખોલે ઝબાં.
મેરે દીલમેં હર દમ સોઝો ગુદાઝ,

સુન્હે અપની બખશીશસે કરસરફરાઝ.
સહાબા જો હજરતકે હુએ ચાર ચાર,
વોહ ચારોં હુએં આલી નસબ ઝીવીકાર.
અબાબકર સીદીક આલી મકામ,
થે અવ્વલ સહાબીએ બઅેરૂલ અનામ.
દુયમ ઉસ ફારૂક હુએં નામદાર,
નશાં દીનકા જીનસે હુએ બરકરાર.
સીયમ ચાર ઉસમાં ગની જીનકા નાંમ,
વોહ હાફીઝ હુએં કુરયાં કે આલી મકામ.
ચહારૂમ અલી હુએં હૈદરે સફ શીકન,
ડરે જીનકે હમલેસે ચર્ખે કોહન.
દુરૂદ આલે અતહારપર સુબ્હો શામ,
પડો મોમીનો સીદક દીલસે મુદામ.

## આગાઝે દાસ્તાન.

ઝબાં હીંદવીમેં કરૂં મએં બયાન,
બ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરકે કાન.
દર અહદે ખીલાફત ઉમર બીન ખતાબ,
મોહમદ હનીફ બીન અલી બુતુરાબ.
શીકાર ખેલનેકો ચલે હો સવાર,
ચલે ચાર અસહાબ હોકર તયાર.
દો બેટે અબુબકરકેલી અથે,
દો બેટે ઉમર બીન ખતાબકે અથે.
જુલુદાર મકબુલ યા એક ગુલામ,
અમીર કે ચલા સાથ બા ઈંતેઝામ.
શહેરસે મદીનેકે બાહેર નીકલ,
શીકાર ખેલનેકો સો જંગલો જંગલ.
એકાએક જંગલમેં ઉડા એક ગુબાર,
ગીરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સાવાર.
ઝએતુ પાક દામન વ ચાળીસ કનીઝ,
બેટી શાહ ઈરમરહીથી અઝબં અઝીઝ.
યેહ પાંચોં સવાર ઉસકે આએ નઝર,
કીઈ એડ ઘોડેકો તબ ઝુદતર.
પહોંચી આકે નઝદીક એક આનમેં,
લગી કહેને સું કર સો મએદાનમેં.
કહો કોન હો તુમ યેહ પાંચોં સવાર?
કે મેરે. [illegible] ખીચ કરતે શીકાર?

પરંદાન પર મારે મુઝ્હ હાંક તલ,
અગર શેર હો લાગે મુઝ્હ ધાંક તલ.
મગર ઝીંદગીસે હુવે અપને સેર,
કે ફીરતે હો મેરે જંગલમેં દીલેર.
મોહમદ હનીફને કીઆ તબ સવાલ,
કે અએ શુખ રઅના તુઝ્હે કયા મજાલ.
કે મરદોંકા તુ પહેન કરકે લીબાસ,
મુકાબીલ હોવે હમસે તુ બે હીરાસ.
કહી ક્યું કે જાના કે ઓરત હું મએં,
મુઝ્હે કીસ રવીશાસે પછાને તુમ્હે?
અમીરને કહા તબ તુ સુન નાઝનીં,
કીઆ એડ ઘોડેકો જીસ વકત મઈ.
કે સીપા તેરા થલથલાયા શીતાબ,
દોનોં પાંવ કાંપેથે અંદર રીકાબ.
કહી ગરહું ઓરત મગર હું બ...
બહોત શેર મરદોંકે ...
બહોત બા...
કઈ ...

હસબ ઓર નસબમેં સો મએં પાક હું,
વલે ઓર સાઝીમેં ચાલાક હું·
વલે હમ ઉપર આજતક કીસકા વાર,
ન હો તબ તલક ના કરેં ઉસપે વાર·
યેહ સુન કરકે ઝએતુન નેઝા ફીરા,
મારી આકે લાલા કમરમેં લગા·
વોહ લગતેહી નેઝેકે બે હોશ હો,
ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામોશ હો·
અથી ઈસ મને હીકમતે હક મગર,
કે પાએ ન ઉસ વકત ફત હો ઝફર·
હકીકતમે મઅશુક ઝએતુન થી,
અમીર પર અઝલસે વોહ મફતુન થી·
વગર નહીં તો ઓરતકી તાકત કહાં,
કે ઈબને હએદરસે આકર યહાં·
ે બે ખુદ મોહમદ હનીફ,
ન હોકર હરીફ·
તન ઉતાલ,

ફરી જાકે અપને પદરકો સલામ,
કહા શાહને અએ હુજતરે,નેકનામ.
ગઈથી જે તુ ખેલનેકો શીકાર,
તો ક્યા આન લાઈ હએ તુ કર શીકાર.
અરઝ કી કે અએ વાલીદે મહેરબાન,
મોહમદ હનીફકો મએં મારી જાન.
સવાર ચાર ફીર ઉનકે હમરાહ હે,
પકડ ઉનકો લાઈ હું મએં સાથ લે.
વોહ બેટા અલી મુરતુઝાકા અથા,
શજાઅત સતી જંગમેં મશહુર થા.
સો એક ઝરબ નેઝેસે મારી હું મએં,
ઘોડેસે ઝમીંપર પછાડી હુ મએં.
વઝીરાં કહે મીલકે આ શાહકો,
કે હમ સાચે માને ન ઈસ બાતકો.
મોહમદ હનીફકા હુએ મશહુર નામ,
બહોત ઉસકે હએંગે સો રૂસતમકે કામ.
કે જીસ જા પે પહોંચે અલી મુરતુઝા,
કુફ્ર તોડકર દીંકો કાયમ કીયા.
યેહ સુનકરકે ઝઈતું ગુસ્સે બીચ આ,
કહી બાપસે ફીર યું વોહ સોગંદ ખા.
લી ચાલીસ બાંદીસે હોકર તયાર,
મદીને કે જાનીબકો હોકર સવાર.
અલી મુરતુઝાકા હુએ મશહુર નામ,
બહોત ઉનકે હોવેંગે રૂસતમકે કામ.
ફતહ કરકે આવે તો ઝએતુન નામ,
વગર નહીં તો આવે ન ફીર ઈસ મકાન.

યેહ કહેકરકે દાખીલ હુઈ દરસરા,
કહા બાદશાહકો વઝીરોંને આ·
કે અએ શાહ અરબકે સીપાઈ હએં ખુબ,
શજાઅત અને મરદ હએંગે અજુબ·
લી ચારોંકો કર ચાર ઘોડે સવાર,
સીલાહ ઓર સામાન સબ કર તયાર·
લડાઓ ઈસી સાઅત સબ રોનકું,
તમાશા દેખો ઉનકા લઈ મોલસું·
આઈ શાહકી ખાતરમેં તબ ઉનકી બાત,
દીએ ચાર ઘોડે ઓર હથીઆર સાત·
કીએ મસલહત મીલકે ચારોં જને,
ઘોડે ઓર હથીઆરાં હમારે કને·
ઈસીવકત હકને હમેં હએ દીઆ,
હએ લાઝીમ કરેં કાફરોંસે ઝીઝા·
અગર મારેં ઉનકો તો ગાઝી કહાએં,
મરેં ગરતો દરજા શહાદતકા પાએં·
હુએ ચારોં અસવાર ઘોડોં ઉપર,
કીઆ હમલા કુફફારકી ફોજ પર·
ચારોં મીલ જધરકો ભી હમલા કરેં,
ગુરેઝાં હો કુફફાર ગીર ગીર મરેં·
જએસા શેર બકરયોંમેં બકર પડે,
ઈસી તોર વોહ ચાર યારાં લડે·
શજાઅતકો દેખ ઉનકી શાહે ઈરમ,
પકડનેકા ઉનકો કીયા તબ હુકમ·
વલેકીન ન આવેં કીસીકે વોહ હાથ,
પકડનેકા ઉનકા હુવા સુશકીલાત·

મહેલસે તુરત સુનકે ઝએતુન આઈ,
દીલા ઉન્હોંકો કહી દીલ લગાઈ.
અગર ઝીંદગી ચાહતે હો તુમ્હેં,
તો ઘોડે ઓર હથીઆરાં લાદો હમેં.
વગરના તો હું મએં તુમ્હારી હરીફ,
હએ કીસ તોર મારા મોહમ્મદ હનીફ.
યેહ ચારોંને સુન કર સો ઝએતુંકી બાત,
લી હથીઆરાં ઘોડે દીએ ઉસકે હાથ.
વોહ ચારોં કો ઝાં પસ કરી બંદમેં,
આઈ વહાંસે જલદી પદરકે કને.
કહી ગર હો રૂખસત તો જાઉં શીતાબ,
મદીના ફતેહ કરકે આઉં શીતાબ.
પદરને કહા અએ જીગર ગોશે મન,
કે ઉસ મુલકકે લોગ હએંગે કઠન.
તુ લાવેગી વહાંસે મેરેપર બલા,
અગર તુ ન જાવે તો બેહતર ભલા.
બસદ હોકે વહાંસે તો રૂખસત હુઈ,
બજુઝ ચેહેલ બાંદીન હમરાહ કોઈ.
મદીનેકે જાનીબ ચલી ઝુદતર,
ઝરાહ ઓર બખતર સલી પહેન કર.
ઝરાહ પોશ ચાલીસ બાંધી હુઈ,
મુસલ્લા હો અસવાર હમરા હુઈ.
જો મકબુલ આયા ઉતર કોહસે,
પુકારા અમીરકો વોહ અંદોહસે.
કે હુશીઆર હો તુમ ઉઠો આ ઈમામ,
દીલો જાંસે મએં હું તુમારા ગુલામ.

સો આવાઝ મકબુલ સુનકર ઈમામ,
આએ હોશમેં ઉસકા સુનકર કલામ.
અમીર યું કહેથા મએં જુશ ખ્વાબમેં,
મુઝે ક્યું જગાયા તુ ઈસ બાબમેં.
કહા ફીરકે મકબુલ અએ મહેરબાં,
કે બેહોશ હોકર પડે થે યહાં.
ઝરબ એક નેઝેસે ઝએતુનકે,
તુમ બેહોશ હોકર ઝમીં પર ગીરે.
કાટા ચાહતીથી તુમ્હારા ગલા,
સુવા જાન તુમકો ન કાટી લલા.
વોહ ચારોંકો તેરે પકડ ફંદસે,
લી હથીઆર ચારોં કે લે છંદસે.
ખીજલ હોકે તબ દીલમેં હઝરત અમીર,
મદીનેકે જાનીબ ચલે ધરકે ધીર.
આએ ઘરમેં દીલગીર હોકર ઈમાંમ,
ગઈ ઉનકે રૂપરકી રૌનક તમાંમ.
જો બીબી હનીફા અથી ઉનકી માં,
સો મકબુલકો દેખ બોલી તદાં.
કે દીલગીર ક્યું હએ યેહ મેરા પીસર,
હકીકત તુ મુજકો સુના સર બસર.
કીઆ અરઝ મકબુલ ખાતુનસે,
જો ગુઝરીથી શાહ પર વોહ ઝએતુનસે.
યેહ સુનકરકે બીબીને ગુસ્સા કીયા,
વહીં અપને ફરઝંદકો તાઅના દીઆ.
કે તેરા પદર હએ અલી શાહ જવાં,
મએં બીબી હનીફા હું તેરી અમાં.

મએં કુશતી લડી શાહ મરદાંકે સાથ,
લડી સાત દીન ઓર મએં સાત રાત.
અએસે બાપ માંકા તુ હોકર પીસર,
ગીરા ઝરબે ઓરતસે હો બે ખબર.
હમે અએસે ફરઝંદસે આતા હએ આર,
જો હાથોંસે ઓરતકે હો ખ્વારો ઝાર.
યેહ તઅના કીઆ માને ઊનકે ઉપર,
અમીરકે જીગર પર હુંવા કારગર.
યેહ કહે કરકે માને કીઆ જકે ખ્વાબ,
મોહમદ હનીફ સું ઊઠે તબ શીતાબ.
કીઆ ઝીન ઘોડેપે હોકર સવાર,
સીલાહ ઓર સંજુક હોકર તયાર.
ચલે સાથ મકબુલકો લેકે તબ,
કસમ ખા કીઆ ઓહદ દીલમેં સું તબ.
કે ઝએતુનો ચાલીસ ઉસકી કનીઝ,
મએં લાઊં પકડ કએદમેં ઉસકો નીઝ.
ઓર શાહે ઈરમકોલી લશકરકે સાથ,
ફતેહ કર મુસલમાં કરૂં અપને હાથ.
છુડાઊં મએં યારોંકો જ બંદસે,
તબ આઊં મદીનેમેં આનંદસે.
વગર ના મદીનેમેં મુંહ ના દીખાઊં;
મેરે બાપ માં કન મએં ફીર કર ન આઊં.
યેહ કહેકર ચલે એક ઘોડેકો કર,
તરફ મુલક શાહે ઈરમકી મગર.
જબ બીબી હનીફા ઊઠી ખ્વાબસે,
પુછી અપની લોંડીકો બેતાબસે.

કે ફરઝંદ મેરા કહાં હુએ બતાવ,
કીધર કો ગઆ બાટ મુજ્હકો દીખાવ·
કનીઝક વોહ બીબીકો સુંકર કહી,
અમીર સવાર હોકર ગએ હુએં અલી·
વોહ મકબુલ ઘોડેકી પકડી રીકાબ,
ગઆ હુએ આએ ખાતુન આલી જનાબ·
લગી કરને અફસોસ બીબી વહાં,
કે તઅનેસે મેરે ગઆ બે ગુમાં·
ન જાનું કે કયા ઉસકા હોવેગા હાલ,
વોહ જાન અપની દેવેગા બે કીલોકાલ·
કે હુએ ફોજ શાહે ઈરમ હઝદા લાક,
વોહ ઝએલુ કે સબ મુલ્કમેં હુએ સોધાક·
યેહ કહેકરકે બીબીતી હોગઈ સવાર,
ફીરા લાઊં ફરઝંદ મએં અપના નઝાર·
પહેન કરકે બખતર વોહ હોકર સવાર,
ચલી ઝુદતર તબ વહીં હો સવાર·
રવાના હુઈ સુએ મુલ્કે ઈરમ,
વોહ ઘોડેકો દવડા વહીં દમ બદમ·
પહોંચી વોહ તએ મંઝલ કોકર એકબાર,
ઉડા રેબરે ઉનકે ઝરદો ગુબાર·
પસઆં ગરદે અસવાર ઝાહેર હુએ,
એક તાલીસ અસવાર બાહેર હુએ·
થે ચાલીસ અસવાર ઉસકે કનીઝ,
વોહ ઝએલુન પાકીઝાથી બાતમીઝ·
સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર,
પડી ઉનકે બીબી હનીફા નઝર·

નઝર કરકે દેખીતો હુએ એક સવાર,
ચલાતા હુએ ઘોડેકો બે ઈખતીઆર.
વોહ ઝએ તુને ઘોડા ઉડાયા વહાં,
કહી જાકે હુએ કોન તુ અએ નવાં?
મેરે ડરસે જાવેસો રૂસતમ નીકલ,
તુ યાં કોન આતા હુએ મેરે પે ચલ.
અગર મરદુમીકા તુ રખતા અસર,
તુ કર વાર અવલ્લ મેરે સર ઉપર.
કહા ઉસકો બીબીને સુનકર બહાલ,
કે અએ બે મુરવ્વત તુજે કયા મજાલ.
કે મરદોંકે હથીઆરાં બાંધે કમર,
મુકાબીલ હો મરદોંકે તુ આનકર.
તુજે હએ એહ લાઝીમ કે ચરોખા પકડ,
કાંતે સુત ઘરમેં રહે બએઠકર.
કહી કીસ વઝાસે પહેછાની મુજે,
કે ઓરત હું જાની તુ કયુંકર મુજે.
કહી જબકે આતીથી ઘોડા ચલા,
રીકાબ ખાઈ જુંબીશ વ સીના હીલા.
તભી મએંને જાના કે ઓરત હુએ તુ,
અબસ મુજસે કરતી હુએ તુ ગુફતગુ.
તો ઝએતુન બોલી અગરચે હું ઝન,
વલે મએં હું મરદોંકી ગરદન શીકન.
યેહ કહેકરકે શમશીરકો ખીંચકર,
લગાઈ વોહ બીબીકે સરકે ઉપર.
બીબીને સીપર પરલીઆ ઉસકા વાર,
સીપર કાટકર હોગયા સરમેં વાર.

ઝખ્મ ચાર ઉંગલકા સરમેં લગા,
લહુ તબ ઝખ્મોંમેંસે બહેને લગા.
ચક્કર ખાકે બીબી હુઈ કીસલમંદ,
તલી ઉનપે ઝએતુને ડાલી કમંદ.
તબ લાચાર હોકર કહિ ઝુલઝીલાલ,
ઈલાહી મેરી લાજ રખ્ખે ઈતાલ.
અમીર જાતે જાતે કીયા તબ બીચાર,
લગા કરને અફસોસ હો બેકરાર.
મબાદા મેરી માં મેરે વાસ્તે,
વોહ નીકલે અકેલી મેરે વાસ્તે.
અમીરને કહા તબ તો મકબુલકો,
અએ મકબુલ સુન તુ મેરી બાતકો.
આયા દીલમેં મેરે હઅે અએસા ફીકર,
ઈસી ટેકડેપર તુ ચડ કર નઝર.
ચડા ટેકડેપર વોહ હબશી ગુલામ,
નઝર કરકે દેખા કહા યા ઈમામ.
ડાલી માંપે તેરે હઅે ઝએતું કમંદ,
કીયા ચાહતી હઅે ઉન્હોંકો વોહ બંદ.
શીતાબીસે પહોંચા મદદકો અમીર,
વગરના ઉન્હોંકો હઅે કરતી અસીર.
અમીરને કીયા એડ ઘોડેકે તઈ,
પહોંચે એક લેહઝેમેં જાકર વહીં.
કમંદ કાટ તલવારસે દી છુડા,
પીછે માંકો કર ખુદ હુવા પેશવા.
અજબ હોકે બોલી સો ઝએતું પુકાર,
કે કયું તુન્હેસે મેરા છુડાયા શીકાર.

તેરા નામ ક્યા હએ તુ જલદી બતા?
યેહ અસવાર હએ કોન સુજકો સુના.
કહે નામ મેરા હએ મોહમદ હનીફ,
મએં લડનેકો આયાહું હોકર હરીફ.
યેહ અસવાર હએ સો મેરીમાં હએ યે?
કે નીકલી હએ ઘરસે મેરે વાસ્તે.
મએં જનીથી ઝએતું કહી એક સખુન,
ન હોગી મેરેસે કહીં કોઈ ઝન.
તેરી માં બહાદર બડી પહેલવાન,
કે મેરે મુકાબીલ ખડી બેગુમાન.
વ લેકીન તુ ઉસ રોઝકો બચ ગયા,
મુવા જાન તેરી ન કાટી ગલા.
વલે તુજકો સુજ હાથસે અબ મહાલ,
અલી વાર કરતી હું જલદી સંભાલ.
લગી હોને દોનોમેં તબ કારઝાર,
લડે બહોત દોનોં કરે ખુબ વાર.
ત્રી બીબીને ચાદરસે બાંધી ઝખમ,
તયમ્મુમ કીયા કર ડુગાના ખતમ.
મુનાજાત માંગી કે અએ યા કરીમ,
દે ફરઝંદકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.
ઝબરદસ્ત ઓરત બાડે હએ હરીફ,
યેહ બેટા તેરે શેરકા હએ હનીફ.
ફતેહ દે ઈસે રબ તુ મેરી શરમ,
વગરનહીં તો જતા હએ સારા ભરમ.
ફતેહ દી ખુદાને યેહ સુનકર દુઆ,
કીયા હકને તબ ઉનકી હાજત રવા.

અવલ તીરબાઝી સો દોનોં કીએ,
બઝાં ખીંચ તલવાર હથમેં લીએ.
અમીરકા ન વાર ઉસપે કરતા અસર,
ન હો વાર ઝએતુનકા કારગર.
અમીરને કહા તબ યું ઝએતુનકું,
પકડ હાથ મેરા કમરબંદ તુ.
તુ કર ઝોર ઘોડેસે મુઝકો ઉઠા,
બઝાં મએં ઉઠાઊં યેહ શરતે બહા.
ઝએતું તબ કમરમેં બ ઝોર હાથ ડાલ,
દીયા ઝોર ચહેરા હુવા ઉસકા લાલ.
અમીરને કીયા સુસત તબ ઝીનકું,
સંભાલા અપસકો સો હર હાલસું.
બઝાં હાથ ઉસકી કમરમેં દીઆ,
પકડકર કમર એક નઅરા કીયા.
વહીં ઝીનસે સરકે ઉપર ઊઠા,
ફેંકા તબ વોહ ઝએતુનકો દર હવા.
પુકારી હએ બીબીને તબ ઝુદતર,
પુકારી અએ ફરઝંદ પકડ જલ્દતર.
અગર યેહ ઝમીંપર ગીરેગી કલી,
તો મએં દુધ તુજ્હકો ન બખશું કલી.
યેહ સુનકરકે ઝેલે અમીરને ઉપર,
ઉતારે ઉસે તબ ઝમીંકે ઉપર.
વોહ ઝએતુન બોલી અએ સાહેબ તમીઝ,
દીલોજાંસે હું મએં તુમ્હારી કનીઝ.
મએંને અપને દીલમેં આહદ સું કીયા,
જો સુજ્હકો પછાડે વોહ ખાવંદ મેરા.

અમીરને કહા તબ મુસલમાન હો,
શીરક ઓર કુફરસેતી બેઝાર હો.
સદક દીલસે ઝએતુને કલમા કહી,
લી ચાલીસ કનીઝાં મુસલમાં હુઈ.
અમીરને કહા માંકો ઝએતુંકે સાથ,
લેજાઓ મદીનેકો વાલા સીફાત.
મએંને ફીરકે આનેકી ખાઈ કસમ,
મએં જાઉંગા દર મુલક શાહે ઈરમ.
મુસલમાં હુઈ ઓર યારાં હુડાઉં,
તલી મએં મદીનેમેં આ મુહ દીખાઉં.
કહા શાહને દીલમેં ઝએતુન ઝોર હએ,
મુબાદગા મેરી માંસે કરે.
યેહ નવ મુસલમ ઈસકા નહીં એતબાર,
દોનોં હાથ બાંધે હએં કર ઉસતવાર.
કીએ માંકે હમરાહ ઉન સબકે તઈ,
લી ચાલીસ કનીઝાં કો બાંધા વહીં.
મદીનેકે જાનીબ રવાના કીએ,
આપીહી રાહ મુલ્કે ઈરમકી લીએ.
વોહ બીબી હનીફા ઓર ઝએતુનલી,
મદીનેકે જાનીબ ચલી હએ સલી.
એકાએક જંગલમેં કીઆ જા ગુઝાર,
વહાંકા શહીન શાહથા કરતા શીકાર.
વોહ ઘોડા ઉડાયાથા એક શેર પર,
આગે ઉસકે લાગેથે દો શેર નર.
એકાએક પડી શાહકી ઉનપર નઝર,
વોહ ઘોડા ઉડાયા વહીં ઝુદતર.

બંધા દેખ ઈકતાલીસ સવારોંકે હાથ,
એક અસવાર ઉનકો લેજાતા હએ સાથ.
કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસે યું,
કે યેહ કોન હએ ઓ હએ કોન તું.
કહી મએં હનીફા હુ ઝોજ અલી,
યેહ મેરી બહુ કો મએં લેકર ચલી.
યેહ ચાલીસ અસવાર ઉસકી કનીઝ,
લેજાતી મદીનેકો હું ઉનકો નીઝ.
કહા શાહ બહુકો મુજ્હે દેઈતાલ,
ચલીજા તુ ઘર અપને હોકર ખુશહાલ.
સુખન સુનકે બોલી ઉસે બા ગઝબ,
મુકાબીલ હુઈ શાહ ઝાલીમકે તબ.
લગા યા વોહ કાફરને તબ સરપે વાર,
ઝખમ પર ઝખમસે હુઈ બે કરાર.
કહી યા ઈલાહી તુ રખલે શરમ,
કે હુંગી તેરે શેરકી મએં હરમ.
ઉઠા વહાંસે ધુંદકાર ગરદો ગુબાર,
કે મલને લગા આંખેં વોહ શાહેરયાર.
ફરીશતેં ફરશકી પકડકર રીકાબ,
પહોંચાયા પોહ બીબીકો ઘરમેં શીતાબ.
હુવા બરતરફ જબ વોહ ગરદો ગુબાર,
લગા દેખને હર તરફ શાહેરયાર.
હુઈ બીબી ગાએબ સો ઘોડે સંગાત,
હુવા ખુશ કે ઝએતું લગી મેરે હાથ.
વહીં ઉસકા લશકર યા આયા તમામ,
કે મુજરા કીઆ આકે સબ ખાસોઆમ.

લગા કહેને ઝએતુનકો શાહજહુલ,
કે અએ નાઝની અબ મુઝ્હે કર કબુલ.
કહી ઉસકો ઝએતુનકે અએં ખબરસઝાત,
કરૂં કયા કે મેરે બંધે દોનોં હાથ.
વગર નહીં તો મએં દેતી તુઝહકો સઝા,
તુ યેહ બાત કહેનેકા પાતા મઝા.
વઝીરોંને બોલા કે અએ શાહેરવાર,
કે આઈ તેરે દામમેં હએ યેહ નાર.
યેહ લાચાર હોકર કરેગી કબુલ,
તુ દીલઅપના કરતા હએ ક્યું કર મલુલ.
કીઆ આકે એક બાગમેં તબ મકામ,
ગીરદ ઉસકે ઉતરા હએ લશકર તમાંમ.
વોહ ઝએતુન ઓર ઉસકી ચાલીસ કનીઝ,
રખા બાગમેં શાહને લા બા તમીઝ.
કીઆ આકે માલનને શાહકો સલામ,
કહા શાહને અએ ઝાલ કર એક કામ.
તુ બુઢી હએ જાને સલી મકર ફંદ,
યેહ ઓરત બે લાચા હું મએં કરકે બંદ.
તુ કર જાકર મેરે લીએ ઉસકો પંદ,
ઉસે કરકે રાઝી તુ લા હોશમંદ.
તુઝ્હે માલો વઝરસે કરૂંગા નીહાલ,
મેરેસે મીલા ઈસકો લાકર ઈતાલ.
કીઆ અરઝ માલનને શાહે જહાં,
યેહ હએ કાંમ મેરા કરૂંગી બજાં.
બઝાં શાહને બોલા કે અએ પીરઝન,
જે મોજુદ ઈસ વક્ત હો તેરે કન.

સો ખાનેકો લા ગુદતર મેરે ધીર,
કહી હએગા હાજર ઈસી વકત શીર.
હુકમ હો તો અબ દુધ ગરમ કરકે લાઊં,
મએં બેગીસે લાકર તુમનકો પીલાઊં.
કહા શાહને બેહતર તુ જા લાવ દુધ,
ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ ઝુદ.
બુઢી જાકે વોહ દુધ તબ છાનકર,
જલાને લગી આકે ચુલેપે ધર.
એકાએક ખુવાબ ઉસ બુઢીકો હુવા,
વોહ સપનેમે તબ દેખતી હએ તો કયા.
પકડ બાલ સીરકે ફરીસ્તે અઝાબ,
વોહ દોઝખ મને ખીંચતે હએં શીતાબ.
બુઢી વહાં કરે શોર ગુલ બેશુમાર,
કે કયું ડાલતે હો મુજ્હે બીચ નાર.
કે કયા ગુનહ મેરા જે મુજ્હકો પકડ,
લે જાતે હો કયું તુમ સો દોઝખ અંદર?
બુઢીથી ગરઝ ઈસ કશાકશ મને,
પડીથી જહનમકી ગરદશ મને.
બહોત શોર શર આહ ઝારી કરી,
બહોત દરદસે બેકરારી કરી.
ન આયા મદદ કોઈ લાતો મનાત,
ન ઉઝઝાને ઉસકી સુની કોઈ બાત.
કુઈ ના ઉમેદી ઉસે આશકાર,
કહી તબ કે અએ પાક પરવરદીગાર.
બચા લે મુજ્હે તુ કઠન વકત હએ,
અઝાબ અબ મેરે પર પડા સખ્ત હએ.

બુતોં પર મુજ્હે અબ તો બાવર નહીં,
સીવા તેરે અબ કોઈ યાવર નહીં.
બુઢીકી હુઈ તબ દોઆ મુસતજાબ,
મોહમદ નબી શાહ વાલા જનાબ.
એકાએક હુવા આકે ઉનકા ઝહુર,
ઝમીંસે સમાતક હુવા શોલે નુર.
અરઝ કી બુઢીને કે શાહે કબીર,
કે દેખેસે તેરે હુઈ દીલકો ધીર.
યેહ ફરમાએ હઝરત તબ મોહમદ રસુલ,
અગર દીન મેરા કરે તુ કબુલ.
તો દોઝખમેં તુઝકો ન ડાલે કલી,
જો કલમાં કહે અપને દીલસે અલી.
વગર નહી તો જલકર તુ હોગી કબાબ,
કરેંગે ફરીશતે તેરેપર અઝાબ.
જો દેખી જમાલે મોહમદ બ ખ્વાબ,
ફરીશતોંસે હોને લગા કમ અઝાબ.
સદક દીલસે કલમાં પડી પીરઝાલ,
કુબુલી મોહમદકે દીંકો બહાલ.
કહા તબ નબીને બુઢીકો વહાં,
કે મેરી બકુ બંદમેં હએ યહાં.
અવલ ઉસકો જ બોલ મેરા સલામ,
બઝાં બોલ ફરઝંદ અએ નેકનામ.
તુ ખાતર જમઆ રખીઓ દીલબાકરાર,
તેરે તઈ છુડાએગા પરવર દીગાર.
બુઢી તુકીસી તઓરસે દે છુડા,
તો ઉસકી જઝા તુજ્હકો દેવે ખુદા.

એકાએક બુઢીકી ગઈ ખુલકે આંખ,
લગી હર તરફ દેખને ઝહાંક ઝહાંખ.
જો દેખી તો કુછ ખ્વાબકા નહીં અસર,
વલેકીન મોઅત્તર હુવા ઉસકા ઘર.
તબ આયા યકીન ઉસ બુઢીકે તઈં,
ચલી આઈ ઝએતુંકને તબ વહીં.
પહેછાની કે મેરા સચ્ચા હએ એહ ખ્વાબ,
વોહ ખીદમતમેં ઝએતુંકી આઈ શીતાબ.
ઉસે દેખ ઝએતુન હુઈ બેકરાર,
કે કુટની યેહ હએગી જો આતી હએ નાર.
આતેમેં વોહ માલનને કીયા સલામ,
મોહમદકે ઝાંપસ કહી વોહ સલામ.
મુજ્હે ખ્વાબમેં હએં કહે યું રસુલ,
કહો બફુ મેરી નઝર દીલ મલુલ.
મુસલમાં હુઈ હું મએં ઉન હાથસે,
છુડાઉંગી તુજ્હકો મએં હર ઘાથસે.
બીબી સુનકે બોલી હો તેરા ભલા,
ખુદા તુજ્હકો ઈસ બાતકી દે જઝા.
ઉઠી વહાંસે માલન આઈ ઘરમને,
રખા ઝહેર કાતીલ અથા ઉસકને.
ઝીહેર પીસકર દુધકે બીચ ડાલ,
ગઈ લેકે વોહ શાહકને ઝુદ હાલ.
દીયા દુધ માલનને લા શાહકે હાથ,
મીલાઉંગી તુજ્હકો મએં લા આજ રાત.
કરી અપને ફંદસે તો રાઝી ઉસે,
દીલાસે બહોત દેખે મએંને ઉસે.

યેહ સુનકે હુદા ખુશી સુન પીઆ શાહને હુદ,
સો પીતેહી લેટા ગઈ જાન ઝુદ.
માલન આકે બોલી સું ઝએતુનકો,
કે મારી હું મઝે જાકે ઉસ શાહકો.
દીઈ ઉસકે કરનીકી ઉસકો સઝા,
કમાઈકા અપની ચખા વોહ મઝા:
કહી સુનકે કમરસે છુરીકો નીકાલ,
મેરે હાથકે બંદ તુ કાટ ડાલ.
જુહીને છુરી લેકે કાટી હએ બંદ,
છુડાઈ હએ ઝએતુનકો કરકે છંદ.
ચાલીસોં કે બંદી કાટી ઝએતુનને,
ગઈ શાહ ઝાલીમકે લાશો કને.
જુદા કરકે સરકો હુઈ પેસ સવાર,
નીકલ બાગસે સું કહી હાંક માર.
કે અએ ફોજ ઝાલીમ ખબરદાર હો,
યેહ સર અપને ખાવીંદકા દેખલો.
યેહ સુનતેહી લશકર ત્વલ ઉપર હુવા,
પડા સારે લશ્કર અંદર ગલગલા.
વઝીરાં જો થે સાથ ઉસ શાહકે,
વોહ તઈઆર હો કરકે લડને લગે.
વોહ ઝએતુન તલવાર તબ ખીંચકર,
કરી હમલા કુફફારકી ફોજપર.
પછાડી વહીં કાફરાં બેશુમાર,
લગે ભાગને વહાં હઝારાં હઝાર:
વઝીરોંને દાંતોંમેં ઉંગલી પકડ,
દોનોં હાથ પટકે સતી બાંધકે.

આગે આકે ઝઅેતુંકે માંગે અમાન,
કહી ઉનકો જલદીસેં લાઓ ઈમાન.
વઝીરોંને કલમા પડે સદક લા,
બઝાં ઉનકો ઝઅેતુનને યું કહા.
કે ઝુન્નાર તોડો ઘરોં બીચ જ,
બુતાં તોડ ડાલો કુફરકી છોડા.
બના મસઝીદાં તુમ ગુઝારો નમાઝ,
ઈબાદત કરો તુમ વઝુ અપના સાઝ.
વોહ સાતોં વઝીરોંને લે પેશકશ,
ધરે આગે ઝઅેતુનકે હોકે ખુશ.
કીઈ મઆરફ પસ ઉનકો રૂખસત દીઈ,
બઝાં ઉનસે દીલમેં ફીકર યેહ કીઈ.
કે જાઉં અગર મઅેં મદીને મને,
ન જાનું અમીરકે ઉપર ક્યા બને.
ભલા હઅે કે મઅેંભી અમીર પાસ જાઉં,
પડે કામ ઉસવક્ત મઅેં કામ આઉં.
યેહ કર દીલમેં તદબીર તબ હુઈ રવાં,
જો બાકી યહાંસે રહી દાસતાં,
અમીરકી અઅે યારો સુનો યાંસે બાત,
ઝઅેતુન પાક દામનકે જબ બાંધે હાથ.
મદીનેકી જનીબ રવાના કીઅે,
ચલે રાહ મુલકે ઈરમકી લીઅે.
ચલે જાકે પહોંચે કીસી જાઅેપર,
અથા બાગ અેક ઉસ મકાંકે ઉપર.
ગુલીસતાંન થા ભી સલે કીરદોસકે,
લગે ઉસમેં મેવે થે હર ઝાતકે.

ચંડુલ શાહકા બાગથા ગુલ બહાર,
રખી ફોજથી વહાં સો બારા હજાર.
અમીરને ઉસી બાગમેં જાએકર,
લગે તોડ ખાનેકો સેબો સમર.
ખાએ વહાંસે મેવે બહોત પેટ ભર,
રહે સો ઉસી બાગમેં બેખતર.
નીગેહબાં ઉસી બાગકા દેખકર,
ચંડુલ શાહસે જાકર કીયા યેહ ખબર.
કે એક સવાર અરબી હએ ઓર એક નફર,
મેવે ખાએકર સોરહે બેખબર.
બેટી શાહ પરીકી જો કીરીચા પરી,
અમીરપરથી આશક વોહ અઝબાં પરી.
ચંડુલ શાહને લે ફોજ બારા હઝાર,
આયા બાગકે પાસ હોકર તયાર.
સમંદરકે પહેલાડસે એક બાર,
પરી આઈથી દેખનેકો દીદાર.
વોહ આઈથી દીદારકો દેખને,
દેખી ક્યા કે સોએ હએ દોનોં જને.
લીયા ફોજને બાગકો આકે ઘેર,
પકડનેકો આએ હએં હોકર દીલેર.
કરી અપને દીલમેં વોહ કીરચા પરી,
જો સોએથે હુશીઆર ઉનકો કરી.
દીઆ નાગહાં ઊસ પરીને અવાઝ,
ઉડી વહાંસે ફેર ખોલકર અપને બાઝ.
પુકારી ક્યું સોએ ઉઠો યા ઈમામ,
ચંડુલશાહકા લશકર આયા તમામ.

ખડા ઘેરકર બાગકે બાગકે આસપાસ,
સોએ તુમ હો ક્યું કરે ઈતા બે હવાસ.
ઊઠો અબ શીતાબીસે હુશીઆર હો,
કમર બાંધ ઈસ વકત તેઆર હો.
યેહ આવાઝ સુનતે હી હોકર તયાર,
ગયા ઉનકી આંખોંસે થા જો ખુમાર.
લગે કહેને કીસકી યેહ આવાઝ હએ,
મગર હાથેફે ગએબકી રાઝ હએ.
કહે નામ ઉસકા હએ ફીર્યા પરી,
કે યેહ જીસને અવાઝ આકર કરી.
ખબર કરકે ફીરયા પરી જબ ગઈ,
મોહમદ હનીફ ઉઠકે દેખે તલી.
કે સચ ફોજ આઈ હએ બારા હજાર,
નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
મુકાબીલ હો ઉસકે ગયા સામને,
કહા પહેલવાં હોવે જો તુજ્હ કને.
મુકાબીલ હો મેરે વહીં આન કર,
દેખું ઝોર મએં ઓર ઉસકા હુનર.
આયા સામને ઉસકે એક પહેલવાં,
અમીરપર વોહ હમલા કીઆ હએ વહાં.
અમીરને સીપર પર લીઆ ઉસકા વાર,
ઉસીકે દો ટુકડે કીએ હએંગે માર.
જો આતાથા ચલકર કોઇ પહેલવાં,
વોહ જીતા ન ફીરતાથા બચકર વહાં.
સંદુલ શાહને દેખા લશકર સુવા,
વોહ આકર અમીરસે મુકાબીલ હુવા.

કીઆ ઝરબ આકર અમીર કે ઉપર,
ઝરબ ટાલ ઉસકી પકડ કર કમર.
ઉઠાયા ઉસે ઝીન ઘોડેસે તબ,
અમીરને કહા યું ઉસ જે દીસે તબ.
કે દીને મોહમદકો જલદી કબુલ,
વગર નહીં મીલાતા તુજ્હે ખાક ધુલ.
પડાહએ વોહ કલમા ઓર તોડા જુનાર,
સદકસે ચંડુલ શાહ હુવા દીનદાર.
પુછા નામ કયા હએ તુમ્હારા બતાવ,
ઈરાદા હએ કયા ઓર કહાં મુલ્ક સુનાવ.
મોહમદ હનીફ નામ અપના કહે,
મેરા કસદ શાહે ઈરમ પર જો હએ.
ચંડુલ શાહ બોલા કે મએંભી ચલું,
કરે જાં ફશાની ન મારે મરે.
અમીરને કહા મુઝે નહીં ભાઈ કરમ,
અકેલા કરે ફતેહ શાહે ઈરમ.
ચંડુલ શાહસે રૂખસત હુએ ઓહ તરસ,
ચલે ફેર વહીં મુલ્કે શાહે ઈરમ.
આગે થા વોહ મકબુલ પીછે ઈમામ,
ચલે જાતે રસ્તે વોહ જલદી તમાંમ.
સો ઉસ રોઝ રસાઈથી કીરયા પરી,
અમીરકો પુકાર ઓર ખબર યું કરી.
કે આગે મીલેંગે તુમ્હેં બે ગુમાન,
કે હએં દોનોં બએનાં બડી પહેલવાન.
ખબરદાર રેહેના તુમ્હેં આ અમીર,
કે હએ દોનો બએનાં બડી વોહ શરીર.

ઈતેમે જો દેખે પીછે ફીર ઈમામ,
નઝરમેં ન આવે વહાં કુછ તમામ.
રહે તબ વોહ હએરાં કે યેહ કોન થી,
કે આકર ખબર તુજહકો કહેકર ગઈ.
બએઠેથે શજરકે તલે રાહપર,
નઝર કરતે હરએક મુસાફીર ઉપર.
કોઈ જો મુસાફર વાં જાતા અગર,
ન જાતા ઉન્હોંસે થા બચકર મગર.
અમીરકા ઉસી રાહસે થા ગુઝર,
એકાએક વોહ છોટીને કી[illegible] નઝર.
સવાર હોકે ઘોડેપે ભગા પકડ,
ચલાઈ વોહ ઘોડા અમીરકે ઉપર.
કહી અએ સીપાહી દે હથીઆર ડાલ,
વગર નહીં તો નેઝા હએ આતા સંભાલ.
કહે શોખ રખતા સકત કયા તુજ્હે,
જો અએસે સુખન આકે બોલે મુજ્હે.
તુ મરદોંકે હથીઆરકો બાંધકર,
આઈ દઅવા દીલકે ભીતર સાંધકર.
તેરા કામ સીજે પીરોજેકા હએ,
ખાજે ઓર ચરખા ફીરાનેકા હએ.
પહેનકર તુ ઓરત મરદકા લીબાસ,
મુકાબીલ તુ મરદોંકે હો જે હીરાસ.
કહી કયુ કે અબ તુમને જાના મુજ્હે,
મએં ઓરત હું કએસા પહેછાના મુજ્હે?
અમીરને કહા જબ તુ ઘોડા ઉઠા,
આઈ મુજહપે સીના તેરા થલથલા.

રીકાબોંમેં જુંબીશ આયે દોનોં પાણીં,
મએં બના કે ઓરત હએ સાચી સુનાણીં.
કહી ગરહું ઓરત વલે અએ જવાન,
બહોત શૈર મર દોંકો મારી બબન.
યેહ કહેકર લગાઈ નેઝા શાહપર,
અમીરને લીઆ ઉસકા નેઝા પકડ.
કમરમેં ઉસી શોબકે હાથ ડાલ,
ઘોડે પરસે ઉસકો ઉઠાયા સંભાલ.
દીએ હાથ મકબુલકો બોલકર,
દોનોં હાથ મઝબુત ઉસકે જકડ.
કીયા ઉસકો મકબુલને દસ્તગીર,
બડી બહેનને ઉસકી દેખી અસીર.
ગઝબ હોકે ઘોડે પે અસવાર હો,
વહીં આ અમીરકે હુઈ રૂબરો.
ગઝબસે વોહ ઘોડા ઉઠાઈ ઉને,
અમીરકે લે નેઝા હુઈ સામને.
ચલાઈ વોહ નેઝા અમીરકે ઉપર,
અમીરને લીઆ હએ વહીં બર સીપર.
કમરબંદ ઉસકે અંદર હાથ ડાલ,
હએ ઘોડેસે ઉસકો ઉઠાયા સંભાલ.
જબ ઘોડેસે ઉસકો ઉઠાકર લીઆ,
લી મકબુલકે વોહ હવાલે કીઆ.
ઉસે તબ સો મકબુલને બાંધકર,
ચલે આગે દોનોંકે તઈ વોહ પકડ.
ગએ શાહેરમેં જં થા ઉનકા અમલ,
આઈ સાથ હએ રઈઅત સો બાહેર નીકલ.

અમીરકે ઉપર તબ કીએ બંદીશાં,
અરઝ કી અમીરસે કે અએ મેહેરબાં.
હમારા અથા શાહ ઉનકા પદર,
કીઆ ઉસને દાખલ ફનાસે ગુઝર.
દોનોં બએનાં આપી રહે રાજ કર,
લાઈ અપને ઈમરાંકો ઈખરાજ કર.
ઝુલમ કરને લગીં હએં યેહ બેહીરાસ,
કરે ઝુલમ બેહદ યેહ બેકીયાસ.
રઈઅત જે લાગી હુવા દેશ ઉજાડ,
બડી સખ્ત બએનાં અથી નાપેકાર.
અમીરને પુછે કહાં હએ ઈમરાં બતાવ,
કહાં કએદ હએ વોહ સો ઝુદી દીખાવ.
અરઝ યું કીએ વોહ હએ કુંવે ભીતર,
વોહ અમરાંકો રખા ઉને કએદ કર.
દો રોટી ઓર એક કુજા પાની સુદામ,
મીલે ઉસકે તઈ અએ શાહે નેકનામ.
અમીર સુનકે આગે ઉસી ચાહપર,
પુકારે કે ઈમરાન ક્યા હએ ખબર?
કહા હએ યું ઈમરાન વાલા કદર,
તુમેં કોન હએંગે ઈસી જગેપર?
ખબર ઈસ મુસીબતમેં લીતી શીતાબ,
તુમ્હારા ઇસમ ક્યા હએ આલીજનાબ.
મોહમદ હનીફકું કહા શાહને,
[illegible] આયા હું તેરે કને.
તેરી દોનોં [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible]

મંગા પીડેકો ઓર રસીસે જકડ,
કુંવે બીચડાલા અમીરને પકડ·
કહે બએદ ઈમરાં તુ પીડે ઉપર,
નીકાલુ તુઝે ચાહસે ઝુદલર·
ખુશી હોકે બએદે સો ઈમરાન વાં,
નીકાલે ઉસે દીનકે પહેલવાં·
બુલાકર બુહાર ઉસકી બેડી કટા,
લી હમામ ખાનેમેં ઉસકો ન્હીલા·
બીઠાયા હએ લાકર ઉસે તખ્તપર,
કહા ઉસને કલમા નબીકે ઉપર·
કહા શાહને હકમેં તુ બહેનોંકે બોલ,
તુ સબ રાઝ દીલકા અલી અપને ખોલ·
કીયા અરઝ ઈમરાં હએં બહેનાં શરીર,
હએ લાઝીમ ઉન્હેં મારના યા અમીર·
કેતા દુસરેકો ભી ઈજરત હોવે,
અએસે કામ કરને સે હએ જત હોવે·
દીવારોંમેં દોનોંકો જલદી સુના,
કરો તીરઅંદાઝી દોનો ભુલા·
મારે તીર ઉનકો હુઈ વો હલાક,
જ્હનમકો પહોંચી હુવા મુલક પાક·
અમીરને કહા તબ સો ઈમરાનકો,
મએં જાતા હું આગે કીસી કામકો·
તુહર બાદશાહી હયાતી તલક,
રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક·
કહા ફેર સું ઈમરાનને યા અમીર,
મેરે બાપકે સાત હએંગે વઝીર·

બગી હોકે બએકે હુએ વોહ તોડ બાત,
કીલ્લે સાત સાતોંને કર લીએ હુએ હાત.
અગર વોહ મરે તો મીટે સબ ખલલ,
મેરી બાદશાહીકા હોવે દખલ.
મોહમદ હનીફને કહા મુદતર,
ચલો હોકે તઈઆર ઉનકે ઉપર.
સો ઈમરાનને ફઓજ લેકર કલીલ,
અમીર કો લીયા સાથ હોકર રહીલ.
ચલે કુચ દર કુચ ઉનકે ઉપર,
વોહ સારે વઝીરોંકો પહોંચી ખબર.
મોહમદ હનીફકો લે ઈમરાન સાથ,
વોહ લડનેકો આતા હએ હમસબકે સાથ.
વોહ સાતોં લી આએ હુએ હોકર તઈઆર,
જમઆ કરકે ફોજાં હુએ એક ઠાર.
પહોંચા શાહ ઈમરાંકા લશકર વહાં,
તબલ જંગકા હુકમ કરકે અઆં.
ઉધરસે વોહ લશકર ભી તઈઆર હો,
હુવા શાહ ઈમરાનકે રૂબરો.
લગી જંગ હોને સો ગમશાનકી,
લગી ફોજ હટને સો ઈમરાનકી.
મોહમદ હનીફને લે તલવારકો,
લગે મારને ફોજ કુફફારકો.
કઈ માર ડાલે બડે કાફરાં,
લગા ભાગને ઉનકા લશકર વહાં.
વોહ સાતોં વઝીરોંને ઈમરાંસે આ,
કહા અબ તુ અએ શાહ હમકો બચા.

સો ઈમરાન સાતોંકો હમરાહ લે,
ડાલા ઉનકો ભા શાહકો પાવોં તલે.
અમીરને કહા ઉનકો કલમા કહો,
અગર નહીતો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
સો ઈમાન લાકર વોહ કલમા કહે,
વોહ હો દસ્ત બસતા સો આકર ખડે.
અમીરને કહા તુમ ઈતાઅત કરો,
તુમ ઈમરાંકી ખીદમત કો દીલમેં ધરો.
વીઝારત તુમ્હારી હમેશાં બહાલ,
ઝરો માલ દેકર કરેંગા નેહાલ.
કુબુલા ઉન્હોંને અમીરકા સુખન,
ચલે તબ સો ઈમરાનકા સુન બચન.
કહે તબ સો ઈમરાંકો સું કર ઈમામ,
શહેરમેં બેદાખીલ હુએ ખાસો આમ.
મએં બતાકુ શાહે ઈરમકે ઉપર,
તુ કર બાદશાહી બએઠા તખ્તપર.
કહા શહેકો ઈમરાનને યા અમીર,
ચલું મએં ભી હમરાહ હો દસ્તગીર.
કહેં તબ મએં સોગંદ ખાયા હું યું,
કે શાહે ઈરમસે અકેલા લડું.
મીલુંગા મએં ફીરતે બખત તુઝસે આ,
કીસી બાતકા ગમ ન હરગીઝ તુ ખા.
યેહ કહે કર અમીરને કીયા કુચ કો,
તરફ મુલક સાહે ઈમરકો સુનો.
સભી શહેર રોને લગા ઝાર ઝાર,
ભી ઈમરાન ઝારી કીયા બે શુમાર.

સુનો અબ સો ઝએતુનકા તુમ ઝીકર,
સલી થે વોહ બાકી થી ઈસકી ફીકર.
ઝએતુન જબ ગઈથી મદીને ઉપર,
વોહ શાહે ઈરમ દીલમને ખોફ ધર.
મુબાદા મેરેપર ન લાવે બલા,
યેહ અંદેશા દીલમેં અપસકે ધરા.
હઝદાહ લાખ લશકરસે બાહેર પડા,
શહેર સે દોકોસોંપેં ડેરા દીયા.
કે ખતરેકા દીલમેં નથા ઉનકે ડર,
વલેકીન ખુશીથી ઉસે સર બસર.
મોહમદ હનીફ જકે પહોંચે તલી,
દેખા ક્યા કે લશકર પડા હએ સલી.
પડા હએ યેહ લશકર સો બે ઈન તેહા,
ફીકર શાહને દીલમેં તબ યું કીઆ.
કરે કોન ઈનકો હમારી ખબર,
કે લડકો આયા અલીકા પીસર.
નશાં અહમદી ખોલ મકબુલ દે,
ખડા રહે તુ ઈસ ટેકડેકે તલે.
વોહ કલમેકો પડકર કે નઆરા કીઆ,
કીતોંકા બે સુનતેહી ફાટા હીયા.
વોહ લશકરને સુનકર બજએ દહલ,
કઈ ઓરતોંકે ગએ ગીર હમલ.
સુના શાહ ઈરમ જબકે નઆરા અમીર,
લગા પુછને તબ બુલાકર વઝીર.
કે યેહ કીસકા નઆરા બતાવો મુઝે,
ખબર ઉસકી લાદો બરાબર મુઝે.

વઝીરોંને મીલકર તલી હએ કહા,
મોહમદ હનીફને યેહ નઆરા કીયા.
કે ઝએતુનને અરઝ કીથી અયાં,
મોહમદ હનીફકો મએં મારી જાનં.
ગલતથા વોહ ઝએતુનકા સબ કહા,
મગર આનતક હએ વોહ ઝીતા રહા.
તુમ્હારેસે આયા વોહ લડને ઈધર,
નારા માર તુમકો કીયા હએ ખબર.
યેહ સુનતેહી વોહ શાહ હોકર સવાર,
સલી ફોજ લે સાથ હોકર તયાર.
ખડા આકે મએદાંમેં સફ બાંધકર,
અમીરલી વહીં એડ ઘોડેકો કર.
પડા ઉસકે લશકરમેં વોહ શેર નર,
લીએ હાથમેં ખીંચ સએફે દોસર.
લગે મારને ફોને કુફફારકો,
ગીરાને લગે પ્યાદે અસવારકો.
ગયા દીન લડાઈમેં સારા તમામ,
ગુઝરકર ગયા દીન હુવા વકતે શામ.
સો મકબુલ ફન આકે ઉતરે ઈમામ,
દીએ અપને ઘોડેકો દાના મુદામ.
વોહ લશકર કીઆ અપની જાગે મુકામ,
દાના ઘાંસ ઘોડેકો દેકર તમામ.
સું અલ કીસ્સા હર રોઝ ઈસતોર જંગ,
મોહમદ હનીફને કીએ બદીરંગ.
બહોત પહેલવાં ઉનકે મારે અમીર,
કહે શાહ ઈરમકો સબ ઉનકે વઝીર.

કે હર રોઝ લશકર હુએ હોતાસો કમ,
મોહમદ હનીફકો હુવા નહીં ઝખમ.
કરો મીલકે તદબી ઓર કુછ બીચાર,
કીસી મકરો ફનસે ડાલો ઉસકો માર.
કરો મસલહત મીલકે અએસી તુમે,
ખુદા સાત ખાકે સો મએદાનમેં.
કરો રાત અંદર કુવે તુમ તયાર,
કે પત્તે બીછાઓ ઉપર ઉપર ખાકો ખાર.
ફજરમેં નકારા લડાઈકા કર,
ખડે આકે મએદાનમેં સફ બાંધકર.
ઉધરસે અમીર આએ અસવાર હો,
હુએ જાકે ઉસ ફોજકે રૂબરો.
અમીરકે મુકાબીલલી આ પહેલવાં,
કીઆ આકે હમલા અમીરપર રવાં.
લીએ વાર ઉસકા સીપરકે ઉપર,
લગે કરને હમલા વોહ લાગા ઉધર.
કુંવે કુદકરકે ગયા વોહ સવાર,
અમીર આએ હુએ તબ કુવેકે કીનાર.
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હો રહા,
કુવાં જાનકર વોહ કદમ ના ધરા.
અમીરને કહા અએસે મએદાનમેં,
ખડા ક્યું યેહ ઘોડા ઈસી આનમેં.
ઈસે ક્યા હુવા હુએ સું ડરતા હુએ ક્યું,
કદમ અપના આગે ન ધરતા સો ક્યું?
મારે એક ચાબુક ગુસે બીચ આ,
ખુદા શાહકા ઘોડા નીપટ તએશ ખા.

કુંવાં કુસરા કુદકર ઉસપે જાન,
સીયુમ ચાહ અંદર પડા બે ગુમાન.
ઘોડેકે તલે દબ ગએ શાહકે પા,
શીકસ્તા હુએ ઔર કહે યા ખુદા.
દોનો પાંવ અમીરકે હુએ સુરચુર,
પડે જબ કુંવેમેં વોહ સબકે હુઝુર.
લીઆ ફોજને ચોતરફસે હએ ઘેર,
વઝીરોંને બોલે કરો અબ ન દેર.
કુંવાં મુંધકર સબ બરાબર કરો,
મીટા સબ ખલલ અબ ખુશી દીલધરો.
ઈતનેમેં વોહ ઝએતુન આ પહોંચી વહાં,
કે મકબુલ પકડકર ખડા થા નશાં.
પુછી આકે મકબુલકો કહાં ઈમામ?
બોલા શાહકે ઉપર બહોત હેજ્દે હામ?
નહી મુજહકો મઅલુમ ઉનકી ખબર,
ગએ હએ વોહ લડને ઉન્હોંકે ઉપર.
કીઆ એડ ઘોડેકો ઝએતુનને,
આઈ મુદતર હએ કુંવેકે કને.
વોહ લશકરને ઝએતુનકો દેખકર,
કુંવાં છોડ લાગે વોહ ઈધર ઉધર.
ચાલીસોં કનીઝાંલી પહોંચી વહીં,
ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસ વકત મઈ.
કુંવે બીચ સર ડાલ બોલી પુકાર,
અમીર ક્યા ખબર હએ કરો આશકાર.
યેહ બાંદી તુમ્હારી લી પહોંચી શીતાબ,
કુંવેસે શીતાબી દો મુજહકો જવાબ.

મેરે પાંવ તુટે નહીં મુઝમેં હાલ,
કીસી તોરસે તુ મુઝે અબ નીકાલ.
વોહ ઝએતુન કર જમા ચાલીસ કમંદ,
સીપરકો વોહ બાંધી હએ કર ખુબ બંદ.
કુંવેં બીચ ડાલી વોહ બોલી અમાન,
કીસી તોર બએઠો સીપરકે મઆન.
અમીરને દી કોહનીયાં ઉસ બીચ ડાલ,
સીપરમેં વોહ આડે હુએ હએ સંભાલ.
કીઆ ઝોર ઝએતુનને બસ તમામ,
ઉઠા નઈ સકી ઓર કહી યા ઈમામ.
મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહીં,
બહોત ઝોર કરતી પ હીલતે નહીં.
અમીરને કહા તબ કે ચાલીસ કનીઝ,
કરો મીલકે સબ તુમ અલી ઝોરનીઝ.
ખુદા યાદ કરકે કીઆ ઝોર એક,
ઓર ખીંચો કીનારે પ તુમ મુઝકો બેક.
બમુઝીબ કહેકે સતી મીલ સંભાલ,
મોહમદ હનીફકો કુંવેસે નીકાલ.
ડાલે ચાર પાઈપે મકબુલ પાસ,
અમીરને લરી ઉસ વકત ઠંડી સાસ.
ઝએતુન બોલી ક્યું તુમ કીએ આહ સરદ
સબબ વોહ સુનાવો મુઝે શેર મરદ.
કહે હું મએં લાચાર તકદીરસે,
નહી કુછ બના આજ તદબીરસે.
રહે યારાં મેરે વહાં કએદમેં,
રહા મએંલી ઈસ તઓર ઉમેદમેં.

અગર તુજહસે હોવેતો ઉનકો લેઆ,
તો દીલકો તસલ્લીકી હોવે બીના.
યેહ સુનતેહી ઝએતુન હોકર સવાર,
કીલ્લે બીચ ઢુંડી ઉન્હેં બેશુમાર.
વોહ થે જીસ મકાંપર વહાંથે નહીં,
જો પુછે તો કોઈ બતાવે નહીં.
કહી દીલમેં અપને મુબાદા વહાં,
અમીરપર ગીરે ફોજ આનાગહાં.
શીતાબી નીકલ કર કીલ્લેસે ચલી,
વહાં જા અમીરસે શીતાબી મીલી.
જો દેખી અમીરકે તંઈ ફોજ ઘેર,
અમીરપર વોહ આઈ હુઈ હોકર દીલેર.
અમીરને પકડ હાથમેં તબ કમાન,
લગાને હુએ તીરાંકે તંઈ બેગુમાન.
જો કોઈ ટેકડેપર જો ચડતા અથા,
સો એક તીરસે વોહલી પડત અથા.
ચાલીસો કનીઝોંકે તરકશ તમામ,
હુવા ખાલી તીરાંસે તબ યેહ મકામ.
ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર,
કહા અબ તો દુશમનકા હોગા અસીર.
એકાએક હુએ ઝએતુન આઈ નજર,
કે આતા હુઓ જીસ તઓરપર શેરનર.
જો ઝએતુન દેખી હુએ સુસ્ત દીલ,
લગે ભાગને તબ વહાંસે નીકલ.
કીઆ અરઝ ઝએતુંને આકર વહાં,
બહોત ઉનકો ઢુંઢી ન પાએ કહીં.

ઈસીવાસ્તે મએંલી આઈ નીકલ,
મુબાદા કરે આકે તુમ પર દંગલ.
લલા મએં બે આઈ યહાં ઝુદતર,
હટાઈ મએં ઈસ ફોજકો આનકર.
હુકમ હો તો ચલકર કીસી મુલકમેં,
બુલાકર હકીમા દીખાઉં તુમ્હેં.
ઈલાજ હાથ પાવોંકા કર ફીરકે આએં,
જબ અછે હો લડનેકો દુશમન પે જએં.
અમીરને કહા મુલક ઈમરાનકા,
કે નઝદીક હએ દોસત દીલજનકા.
મેરીચારપાઈ વહાં લે ચલો,
સો ઈમરાંસે ચલકર શીતાબી મીલો,
કરેગા વોહ ખીદમત દીલોજનસે,
કરાવેગા ખુરસંદ દરમાનસે.
યેહ સુન કરકે ઝએતુન ચાલી વીકાર,
અમીરકો વોહ લેકર ચલી એકબાર.
વહાં મુલક ઈમરાનપર કોઈ ગનીમ,
વોહ લડનેકો આયાથા ચલકર ઝજીમ.
ઉધરસે વોહ ઈમરાંલી અસવાર હો,
હુવા ફોજ દુશમનકો આ રેબરો.
મુકાબીલ હુઈ ફોજ દોનોંકી જબ,
કહા શાહ મકફુરને ઉસકો તબ.
સુનાહું મએં અબ તુ મુસલમાન હુવા,
મોહમ્મદ નબીકા તુ કલમાં કહા.
યેહ સુનકર ખબર ચલકે આયાહું મએં,
બડી ફોજ ભારીકો લાયા હું મએં.

વલે દીલમેં મેરે આઈ હએ એહ બાત,
કે હમ તુમ દોદો કરેં મીલકે હાત.
દોનોં લશકરમેં લડાઈ હુઈ,
જો મારે કરે બાદશાહી વોહી.
મેરી ફોજ થોડી હએ દીલ બીચ લા,
સો ઈમરાન અસવાર હોકર ચલા.
મુકાબીલ કરને લાગા વોહ જંગ,
કમંદ મારી ઈમરાનપર બે દીરંગ.
લગા ખીંચને તબ વોહ લાચાર હો,
કહા યા ઈલાહી મદદગાર હો.
ઉસી વકત પહોંચે અમીર આનકર,
દરદ પાંવમેં થા બડા સખ્ત તર.
દેખે જબકે ઈમરાન પર વકત તંગ,
થે બીમાર ખુદ ઓર ઉસપર હએ જંગ.
કહા હાએ અફસોસ સદ હએફ હએ,
મેરે યાર ઉપર સીપા સએફ હએ.
મએં આયાથા જસકો કે કર એતેમાદ,
સો વોહ દામે ઝાલીમ અંદર નામુરાદ.
ઉસી વકત ઝએવું કહી શાહકો,
મએ નહીં જાનતી શાહે ઈમરાનકો.
અમીરને કહા જસ ગલેમેં કમંદ,
વોહ હએ યાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ.
જો વોહ ખીંચતા હએ તુ જા ઉસકો માર,
તલી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.
યેહ સુનતેહી ઝએ તુનને એડ કર,
ઉસી વકત દોનોંકે આ સર ઉપર.

કમંદ કાટ ઈમરાનકો દી છુડા,
દી શાહે મકફુરકા સર ઉડા.
ઉઠી ફોજ ઈમરાનકી સુદતર,
ગઈ લુટ લશકર સભી સર બસર.
જભ્યાં આકે ઈમરાન શાહસે મીલા,
દેખે પાંવ અમીરકે બહોત તલમલા.
કીલ્લેમેં લેજાકર ઉતારા તભી,
બુલાએ હકીમાં શાહેરકે સભી.
કહા અએ હકીમાં ઈલાજ અબ કરો,
સભી મીલકે પાંવોંકો અચ્છા કરો.
મએં બખશુંગા તુમકો બહોત માલો ઝર,
ઈસી કામપર મીલકે બાંધો કમર.
હકીમોંને દેખાજો પાંવકા રીવાજ,
કહા શાહકો હમ હએં યહાં લાઈલાજ.
દુનીયાંમેં ન ઐસકી કહીં હએ દવા,
હડ્ડી ગોશત ચમડા ફુઆ સારખા.
ગયા શાહ ઈમરાં મહેલકે અંદર,
ફુઆ દરદ ભારી અમીરકે ઉપર.
અમીરને બહોત આહ વ ઝારી કીએ,
દરદને ઉસે બેકરારી કીએ.
વોહ મકબુલ વ ઝએતુંકો બોલે ઈમાંમ,
મેરે પાસસે દુર હો તુમ સુદામ.
ઝએનુનને કહા યા ઈમાંમે ઝમાં,
જુદા મુજકુ દુનીઆમેં કરતે હો યાં.
વહાં આકે બતમેં કહોગે સો કયા?
મેરે સરપે ખતરા હએ જો ઈબતીકા.

ફરમાએ ઘડી ભર અલી ફુર હો,
મુજ્હે દરદ ભારી હુવા સુબમો.
સો તનહા મહેલમેં રહે નેકનામ,
કીએ બાહેર મકબુલ ઝએતુનકીયાન.
વોહ કરતે મોહમદ હનીફ આહ વ આહ,
હુવા દીલ ઉનકા બહોત થા તબાહ.
સો ઉસ રોઝ કીરયા પરી જલ્દ આ,
મઆ બાદશાહકો ગઈ વોહ ઉઠા.
દેખેં કયા કે આવાઝ આતા નહીં,
સો ઝએતુન બોલી હએ મકબુલકે તઈં.
કે બકર શીતાબી ખબર કુછ તુ લા,
નહી આતા આવાઝ હએ સો યેહ કયા.
અંદર બકે મકબુલ દેખો વહીં,
શાહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
વોહ મકબુલ રોને લગા તબ પુકાર,
ઝએતુન સુનકે દવડી વહીં આહ માર.
ઉઠા શોરો ગોગા વહાં પર સો આએ,
લગે લોગ કરને બહોત હાએ વાએ.
કર આવાઝ ઝએતુન વ ચાલીસે કનીઝ,
બુલા પાસ મકબુલકો અપને નઝીક.
તુ બ ઘરકો અપને ખબર જલ્દ કર,
મએં બતીકું તનહા જંગલકે અંદર.
મએં કયા મુંહ બતાઉં સો સુસરાલમેં,
જંગલમેં મરુંગી સો હર હાલમેં.
કહા ઉસકો સમઝાકે મકબુલને,
કે ચલ સાથ મેરે મદીને મને.

કરેંગે વોહ સબ પ્યાર તેરે ઉપર,
અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
આઈ દીલમેં ઝઅેતુનકે યેહી બાત,
ચલી તબ મદીને તરફ પાક ઝાત.
લે મકબુલ દસ્તાર નાલેનકો,
ચલા લેકે હમરાહ ઝઅેતુનકી.
વોહ ઈમરાનકી વહાંસે રૂખ્સત કીએ,
દોનોંને મદીનેકા રસતા લીએ.
કબરસ્તામેં દોંનો મદીનેકે આએ,
હએ ઝઅેતુન બોલી કે મકબુલ બએ.
અમીરકી ઉન્હોંકો ખબર ન સુના,
ઝીકર મેરા ઉનસે ન કીજીએ ઝરા.
અગર હોવેં રાઝી તો દીજે ખબર,
વગર નહીં તો કરના નહીં કુછ ઝીકર.
જલ્દ આકે મુઝકો કરો યાં ખબર,
તુ કર મુઝકો વાકફ ઈસી બાત પર.
કેતા કીસ તરફ મેં અકેલી જાઉં નીકલ,
તો ઉનકે ન આગે રહું મેં ખીજલ.
યેહ કહે કરકે બએઠી કીસી ગોર પર,
વોહ બએઠીથી રોતી બહોત ફીકર કર.
મદીનેમેં મકબુલ દાખીલ હુવા,
ઉસે દેખ વહાં પર બડા ગુલ હુવા.
પુછે આ ઈમામેં હસન ઓર હુસેન,
કે મકબુલ તેરે ચલે ક્યું હએં નએન?
મોહમદ હનીફકો કહા છોડ કર,
તુ આયા હએ ઉનકા સુના કુછ ખબર.

વોહ મકબુલ બોલા અએ શાહ ઝાદગાં,
ગંવાયા મએં ઉનકે તઈ રાએગાં.
યેહ દસ્તાર નાલેન ઉનકા નીશાં,
દીખાનેકો લાયા હું અએ સાહેબાં.
ખબર જાકે બોલે પદરકો વહાં,
કે મકબુલ આયા હએ રોતા યહાં.
મોહમદ હનીફકી વોહ લાયા ખબર,
કે મરનેકી લાયા હએ વોહ સર બસર.
અલી સુનકે યેહ બાત ગમસે ભરે,
વહીં કરકે નઆરા વોહ એક આહ કરે.
ખબર હુઈ મદીને મેં મશહુર તર,
હુવા સખ્ત માતમ અલીકે ઉપર.
આએ સારે અસહાબ સુનકર ખબર,
પુછે શાહે મરદાંસે આકર અસર.
કે કએસા યેહ માતમ હુવા હએ કહો,
સુનાઓ તો હમકુ ભી મઅલુમ હો.
કહા યું કે મકબુલ લાયા ખબર,
મોહમદ હનીફકી સુએકી ઝીકર.
પુછા સબને મકબુલકો તબ સો આ,
હકીકત બયાં વાર સારી સુના.
સો મકબુલ બોલા ઉન્હોંસે બયાં,
કુવેંમેં ગીરે પાંવ ટુટે અયાં.
વહાંસે ભી લાયેથે ઈમરાં હુને,
મઅ બાટ ગાએબ હુએ ઘરમને.
મએં દસતાર નાલેન લેકર વહાં,
નશાની બતાનેકો લાયા યહાં.

કુહે મીલકે ઉસ વક્ત સારે સહાબ,
કે અએ શાહે મરદાં અલી બુતુરાબ.
ન હો દીલમેં ગમગીન તુમ્હારા પીસર,
મુવા નહીં હુએ જીતા સુનો સર બસર.
ચલો રોઝએ મુસ્તફાકે હુઝુર,
વહાંસે બશારત મીલેગી ઝરૂર.
આઈ મુરતુઝાકી યેહ ખાતીરમેં બાત,
ગએ હુએ વોહ રોઝેમેં ચારોંકી સાથ.
અલીને વહાં ઈસ્તખારા કીએ,
નબી મુસતફાને બશારત દીએ.
હુવા હુકમ ઉનકો ઝે રોઝે શરીફ,
કે જીતા હુએ અબ તક મોહમદ હનીફ.
કે કીરચા પરીબીનતે શાહે પરી,
સમંદરકે ઉધર લેજાકર ધરી.
વોહ મકબુલ લાયા હુએ ઝએનુંકો સંગ,
ઉસે બઉ બોલો અલી બેદીરંગ.
હુકમ હુએ કે જાઓ સમંદરકે પાર,
મોહમદ હનીફકો લે આ એકબાર.
દો બેટે તુમ્હારે અલી સાથ દો,
ઉમર ૫એકલી ઉનકે હમરાહ દો.
તઈનાત ઉસકે કરો તુમ સવાર,
કે અસહાબ મેરે સો બારા હઝાર.
સીલા ઉસ હનીફકા પહેનાકર તલી,
મોહમદ હનીફ ઉસકો બોલો સલી.
ઝનાના લીબાસ ઓ ઝેવર વ ઝર,
કે દો તુમ ઉસે બીચ સંદુક લર.

સરાપરદા ડેરા અમીરકા કરો,
સરંજામ સબ કુછ સો પુરા ભરો.
કહે તુમ્હકો અરસા વહાં સાત સાલ,
પહોંચાવેગા તુમ્હકો વહાં સુબ જલાલ.
મીલેગી તુ જ શાહે પરીયોંસે જબ,
ઝનાના લીબાસ અપના કરલી જે તબ.
જાવેગી તુ જબ વકત ઉસકે હુઝુર,
તબી અપની ચાદરેકો કર સરસે દુર.
નંગે સરસે દેખેગા તુમ્હકો વહાં,
કહેગા તેરી ઓઢની હય કહાં?
તુ કહીઓ કે અય શાહ અલીકદર,
હય ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ઘર.
યેહ સુનકર વોહ બેટી બુલાકર પુછે,
હવાલે કરેગા હમીરકો તુમ્હે.
કહી જબ અલીને નબીને યેહ બાત,
સો ઝએતું કને આયે મકબુલકે સાથ.
દેખે ક્યા કે બએકી હય ઝએતું હમીં,
અમીરકે હય ગંમમેં વોહ અંદી હગી.
અલીને રખા ઉસકે સરપર હય હાથ,
નબી મુસતફાકી સુનાઈ હય બાત.
જો કુછ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝરુર,
સો બોલે બયાં વાર ઉસકે હુઝુર.
વોહ સુનતેહી ઝએતુન હુઈ શાદમાં,
તબી શુકર એઝદકા લાઈ બજા.
હુવા હુકમ હય દરકા ફરરાશપર,
કે ડેરા દેઓ જાકે દો કોસપર.

જમુજબ હુકમ ઉસને અએસા કીઆ,
કનાતાં વ તંબુ તનાજા દીઆ.
અલીસે લે રૂખસત વોહ ઝએનુનને,
હુઈ આકે દાખીલ સોડેરે મને.
જમઆ હોકે અસહાબ સારે તમામ,
ગીરદ ઉસકે ડેરેકે સબને મુકામ.
લી ઉમર છડી લેકે હો ચોબદાર,
રહા હઅે નીગેહબાંન ઉનકે દુવાર.
આઅે મીલને દોંનોં હઅેં ફરઝંદ અલી,
કે ઉમરે અલી ઓર તાલીબ અલી.
સરાપરદે અંદરજો જને લગે,
ઉમરલી ખડે હોકે ઉનકે આગે.
કહાં તુમ હો જાતે ઓર તુમ કોન હઅેં,
ઈજાઝત બગેર તુમકો જાને ન દે.
ઉમરકો કહે દોનોં શાહઝાદગાં,
હઅેં હમ દોનોં ઝએનુનકે દેવરાં.
હમારેસે ઉનકો તો પરદા નહીં,
મના ક્યું તુ કરતા હમારે તઈં.
કહા હુકમ ઉનકા મઅેં જબ તક ન લું,
કે મઅેં કીસકો ઘરમે સોજાને ન દું.
ખડે રએ વહાં પર વોહ દોનું વલી,
કહા જાકે આતે હઅે ઈબને અલી.
અગર હો ઈજાઝત તો આવેં હુઝુર,
વગર નહીં તો રખતા હું મઅેં ઉનકો દુર.
ઉમરસે કહી ઉનકો આને દેઓ,
તું આનેમેં ઉનકે મુઝાહીમ ન હો.

ઉમરને તબ ઉનકો કહા આનકર,
બીલાશુબહા બઓ તુમે ઘર અંદર.
ગએ દોનોં જેમે અંદર ખુશ ખીરામ,
ખડે હો અદબસે કીએ હએં સલામ.
મીલી ઉનસે ઝએતુન હોકર ખુશી,
દોનોં દેવરોંકો હએ બએઠો કહી.
રહે રાત સારી ઉસી બએ પર,
કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફજર.
ચલે કુચ કર કર મદીનેસે વએ,
હએં હર રોઝ બતે સમંદરકે પએ.
કે મીઆદકા કીલ્લા ઔર શહેર ઘર,
દીખાઈ દીઆ દુરસે પેશતર.
કીલ્લે પર બે બએઠેથે દો દીદબાં,
મદીનેકે બનીબ દેખે નાગહાં.
એકાએક સો પએદા હુવા તબ ગુબાર,
દેખે ઉસને અસવાર બારા હઝાર.
કીઆ બકે શાહકો હએ અપને સલામ,
કહા ચુંકે આતા હએ લશકર તમામ.
કીલ્લે સે ઉતરકર વોહ બોલા ખબર,
મદીનેસે આઈ હએ ફોજ બેશતર.
નીશાનોંસે હમકો હુવા આશકાર,
કે હએ ફોજ ઈસલામ બારા હઝાર.
યેહ સુનકર વોહ મીઆદ બાંધા કમર,
સજી ફોજ અપની વોહ તેયાર કર.
સવાર હોકે આયા કીલ્લેસે ઉતર,
મુકાબીલ હુવા આકે સફ બાંધકર.

ભી થા તીસ ઝઝકા જે દ મીઆદકા,
હીસાર આહની બલકે ફોલાદકા·
ઈધરસેલી લશકર સહાબોંકા આન,
મુકાબીલ હુએ ખોલ દેકર નશાન·
સો મીઆદકી ફોજસે પહેલવાં,
એકાએક સો આયા પુકારા વહાં·
કે કોઈ મેરે આવે મુકાબીલ જવાં,
કે હો મરદુમીકા જે રખતા નશાં·
કીઆ અઝમ ઝએતુંને ઊનકે ઊપર,
કીયા અરઝ તાલીબ અલી આનકર·
કે તુમકો ન લાઝીમ હુએ સરદાર હો,
જઓ અએસે મુઝીકે કયું શ્રબરો·
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કરૂં,
દેઓ હુકમ મુજકો તો જાકર લડું·
કહી તબ હુએ ઝએતુન અએ નવનેહાલ,
કરો ઝરબ એકસે ઉસે પાએ માલ·
સો ઘોડા કુદા કર ગએ ઊસ ઊપર,
કીઆ ઉસને હમલા લીએ બર સીપર·
જબં ઉસકી તલવાર અએસી લગાએ,
કે ઘોડેસે ઉસકો ઝમીં પર ગીરાએ·
જે આ કરકે લડતા વહીં પહેલવાંન,
વોહ તાલીબ અલી મારતે બેગુમાન·
ભી દહેશત પડી ઉસકે લશકર મજે,
ન આએ કોઈ પહેલવાં સામને·
આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર,
આઓ બીચ મએ દાન બોલા પુકાર·

જહોત પહેલવાં તુને મેરે ખપાએ,
મેરે હાથસે અબ તુ જાતા ન બચે.
યેહ કહેકર લગાયા વોહ શમશીરકું,
લગી ઉનકે સરપર બડે ઝોરસું.
ખડા કરકે સરમેં કુવા ઝખમ બચે,
ઘોડે પરસે ઢલકે સો તબ તીવરાઅ.
ઉમર દઓડ ઘોડેકી પકડી લગામ,
ગએ લેકે લશકરમે જલદી તમામ.
ગઝબ હોકે અએતુન ઘોડા ઉઠાએ,
ગઈ શાહ મીઆદકે પેશાવાએ.
બોલા શાહ મીઆદ હએ કોન તુ?
તેરા નામ ક્યા હએ મુજે બોલ તુ?
કહી નામ મેરા મોહમદ હનીફ,
મએં આયા હું યાં અઝ મદીને શરીફ.
કહા ઉસને હમલા મેરે પર કરો,
ન અરમાન કછ અપને દીલમેં ઘરો.
કહી હમ તો અવલ ન કરતે હએં વાર,
કે જબ કીસીકા ન આવેંગે માર.
લગાઈ વોહ મીઆદને ગુદ તેગ,
લગી વોહ સીપર પર ગઈ તુટ તેગ.
રહી મુઠ તલવારકી હાથમેં,
મારા ફેંક ઉસકો ઉસી સાથમેં.
બસ આકર ગીરી વોહ ઝમીંકે ઉપર,
ઉઠાયા ઉમરને ઉસે દઓડ કર.
ઉમરકો કહા તબ સો મીયાદ યું,
પીઆદા લીઆ ક્યું મેરી મુઠ તું?

ઈસી મુઠ પર લાલ હીરે જડે,
જડલ જોશ કીમતકે ઉસપર ચડે.
ઉમીરને કહા લે પકડી તુર કર,
વોહી હક હુએ ગેરા લેકીં લુટકર.
ગીઆદેસે કહી મત યેહી કર ઝીકર,
ઘોડેસે ઉતર મુઝસે કુશતી તુ કર.
યેહ સુનતેહી ઉતરા વોહ ઘોડેસે કુદ,
ઉસી વકત ઝએતુંલી ઉતરી હુએ ઝુદ.
લગી હોને કુશતી હુએ દોનોમેં જો,
પછાડી હુએ ઝએતુન મીઆદકો.
ગલેપર ખંજર ઉસકે રખી નીકાલ,
કહી બોલ કલમાં નબીકા ઈતાલ.
મુશરરફ હો ઈમાનસે તો લલા,
વગર નહીં તો કાટુંગા તેરા ગલા.
કીઆ અરઝ ઉસને કે અએ શાહેરવાર,
તેરા જનો દીલીસે હું ફરમાં ગુઝાર.
મએં તેરે દરસકા તો મુશતાક હું,
તેરે ઝોરકી મએં સીફત કયા કરૂં.
કહી તબ કે જાતાહું કુછ કામપર,
દેખાઉંગા દીદાર ફીર આનકર.
કીસી તરેહ દીલમેં ન લાઓ ખીઆલ,
દીખાઉંગા ફીર આકે તુજ્હકો જમાલ.
શીતાબીસે કલમા નબીકા તુ બોલ,
સીદકસે સલી કુફલ દીલકે તુ ખોલ.
પડા ઉસને કલમાં મુસલમાં હુવા,
દીલો જાન ઉનપરસે કુરબાં કીઆ.

રખે લાકે હદીએ વોહ સુંદર કહીં,
કે અબ હમ ઝરો માલ લેતે નહીં.
ફીરેંગે તો હમ સબ કરેંગે કબુલ,
ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મલુલ.
ફીલસે બીચ રહે અબ તુ આનંદસે,
લગા દીલકો અપને ખુદાવંદસે.
કે બના હએ મુલ્કકો સમંદરકે પાર,
જઝેડા રાજકર તુ સાદા શાહેર યાર.
વોહ મીઆદ બોલા સુનો યા અમીર,
કે દી રાજ આદી બડા હએ શરીર,
બડી ફોજ ભારી વોહ રખતા હએ પાસ,
વોહ આતા હએ મુલ્કપર કે હએ બેહીરાસ.
વોહ હર સાલ બતા હએ તારાજકર,
મેરે સાથ લડકર વોહ હએરાન કર.
મએં ઝર દેકે બચતા હું ઉસ હાથસે,
વોહ હર સાલ આતા હએ ઈસ ઘાતસે.
અગર વોહ સુનેગા હુવા દીનદાર,
વોહ જતા ન છોડે મુન્હે ઝીનહાર.
એહેલ ગઝકા કદ હએ સો દીરાજકા,
વોહ દુશમન બડા હએ મેરા રાજકા.
કહી ચલ શીતાબીસે ઉસકે ઉપર,
કે ઉસકો મુસલમાં કરૂં ઝુદતર.
વોહ મીઆદ લે ફોજ અપની ચડા,
મુલકપર ઉસીકે બો દીરાજ થા.
દોનોં ફોજ મીલ કરકે બતે મુદામ,
ગએ મુલ્કે દીરાજકો ખુશ ખીરામ.

કીએ દીદબાંનોંને ઉન્હેં ખબર,
કે મીઆદ આતા હએ ચલકર ઈધર·
મુસલમાંકી લે ફોજ બારા હજર,
પીછે ઉસકે આતી હએ હોકે સવાર·
વોહ દીરાજ આદીકો બોલે ખબર,
કે મીઆદ આતા હએ તેરે ઉપર·
કહા ફીર વોહ દીરાજ ઉનકો સંભાલ,
કે આવે યહાં ઉસકી ક્યા હએ મજાલ·
કહે સાથ ઉસકે હએ બારા હજાર,
મદદકો લે આતા હએ વોહ દીનદાર·
યેહ સુનતે હી દીરાજ હોકર તયાર,
ચલા ફોજ લે અપની હો બેકરાર·
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તબ,
ખડા ઉસકા લશકરભી સફ બાંધ સબ·
પહેલવાંન દીરાજ આદીકા આ,
ખડા હોકે મએદાનમેં યું કહા·
કે લડનેકો લેલે મેરે રૂબરો,
પહેલવાંન જો કોઈ તુમ્હારેમેં હો·
હુકમ તબ હુવા શાહ મીઆદકું,
કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસું·
સો મીઆદને જાકે મારા ઉસે,
ઝરબ એક હીસે પછાડા ઉસે·
જો આતા થા કોઈ શાહે મીઆદપર,
વોહ હરગીઝ ન જાતા થા જીતા ઉધર·
ભી દહેશતસે મીઆદ કોઈ વહાં,
ન આતા થા મએદાનમેં પહેલવાં·

વોહ દીરાઝલી સવાર હો ફીલ પર,
વોહ આને લગા શાહે મીઆદપર.
ઉસે દેખ લાગાહુએ મીઆદ તબ,
કહા ઉનકે આગે વોહ અહવાલ સબ.
કે દીરાઝ આદી સો શાહ ઝોરે હુએ,
ઈસીકે બરાબર ન કોઈ ઔર હુએ.
યેહ સુનતે હી ઝએતુન ઘોડા ઉઠા,
કે દીરાઝ આદીકે હો પેશવા.
વહાંસે વોહ દીરાઝને હાંક ફીલ,
હુવા વોહ મુકાબીલ હુએ બેકાલોકીલ.
લગા ગુરઝ હાથીકો હુવા મગર,
હાથી સર ઉઠાયા હુએ ઉનકે ઉપર.
પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતુનને,
મારી આકે જ્હર'ા બડે ઝોરસે.
ઊંધે સર ગીરા ઉસકા હાથી વહાં,
પીઆદા હુવા શાહ દીરાઝ વાં.
લી ઝએતુન ઘોડેસે અપને ઉતર,
લગી કરને કુશ્તી વહાં સરબસર.
પછાડી વોહ દીરાઝ આદીકે તઈ,
બઐઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
કે કલમા કહે તો બચે તેરી જાન,
વગર નહીં તો મારૂં તુજ્હે બેગુમાન.
કહા ઉસને તુમ નામ અપના બતાઓ,
બઝાં કીસતો દીદાર અપના બતાઓ.
મોહમદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન,
મઐં કહેતા હું તુજ્હકો મેરી બાત માન.

કે હએ મુલ્કુ જના સમંદરકે પાર,
ફીર આકર દીખાઊં તુજકુ મેં દીદાર.
કહા ઉસને કલમા હુવા દીનદાર,
રખા લાકે વોહ બખશીશાં બેશુમાર.
કહા જબકે આઊંગા ફીર મેં ઈધર,
કબુલુંગા ઉસવક્ત તેરી નજર.
સલી દીન ઉસકી મુસલમાં હુઈ,
સરાપા ઉસીકો અમાં હો ગઈ.
કહા ઉસને અએ સરવરે દોજહાં,
કે મુશકીલ હુવા મુલ્કકો અંદર જહા.
કહેર બાદ આદી હએ દુશમન કહા,
કે હએ સાઠ ગજકા કદ ઉસકા બડા.
વોહ હરસાલ આતા હએ મેરે ઉપર,
મેં બચતા હું દેકર ઉસે માલો ઝર.
અગર વોહ સુનેગા હુવા દીનદાર,
વોહ આકર કરેગા મેરે પર જબર.
કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહંમ,
મીલાઊં તેરેસે ઉસે કર નરમ.
તીનોં લશકરાં કુચ કરકે વહાં,
કહેરબાદ પર આએ હએ બેગુમાં.
કીલ્લેપરસે દેખે હએં જો દીદબાં,
દીખે દીન દીરાજકી અલઅમાં.
પીછે ઉસકે દીરાજકી દીન હએ,
લી ઈસલામકી દીન દરમોન હએ.
કીઈ અરઝ જાકર કહેરબાદસે,
કે આતા હએ દીરાજ દીલ શાદસે.

હએ હમરાહ ઉસકે સો ઓઆદલી.
મુસલમાં મદદકો લે આતા સલી.
વોહ લશકર લી જલદીસે તઈઆરહો,
જમાઆ ફોજ લાકર હુવા શબરો.
દોનોં લશકરાં તબ સફેં બાંધકર,
હુવે મુસતાઅદ જંગપર આન કર.
સો દીરાજ આદીને લેકર રજા,
કીઆ જાકે મએદાનમેં સું નીદા.
પહેલવાંન જે ને કરે આકે જંગ,
લડે આકે મેરેસે વોહ બેદરંગ.
કહેરબાદકી ફોજસે એક જવાં,
સો દીરાજ આદીપે આયા વહાં.
કીઆ આકે હમલા સો દીરાજ પર,
લીઆ રુદ હમલા ઉસકા બર સીપર.
મારા ઉસકો દીરાજને ફએ વહાં,
પહેલવાન બર પુસ્ત ઘોડેસે જં.
મુકાબીલસી ઉસકે જો આતા અથા,
સો બેશક વોહ જાન અપની ખોતા અથા.
વહીં કહેરબાદ અપની બાંધાકમર,
ચલા કર ગુસા શાહે દીરાજપર.
સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા,
વોહ મઅેતુનસે અરજ આકર કીઆ.
કે મેરેસે અબ એહ સંભાલા ન જાએ,
કોઈ પહેલવાં ઓર લેજે બુલાએ.
યેહ સુન કરકે મઅેતુન કુરીશઆગ હો,
ચલી જંગ કરનેકો તૈયાર હો.

ફીઈ એક ઘોડેકો મએદાનમેં,
કહી અએ કહેરબાદ ઈસઆનમેં.
મેરે ઔર તેરેમેં કુશતી રહે,
દેખે કીસપે એઝદકી ખુશતી રહે.
ઘોડેસે ઉતરકર મકાતીલ કરે,
ખુદા યાદ કર આજ કુશતી લડે.
યેહ સુનકર કહેરબાદ જું બાદહો,
ખડા આકે ઝએ ઉનકે રૂબરો.
ઈધરસે જો ઝએતુન ડાલી કમંદ,
કઝારા હુઈ ઉસ ગલે બીચ બંદ.
લીઈ ખીંચકર વોહ કહેર બાદકો,
પછાડી હએ સાનીએ શદાદકી.
કહા ઉસને અએ સાહેબે બા કમાલ,
કહો નામ અપના બતાઓ જમાલ.
અજબ ઝોર બખશા હએ તુનકું ખુદા,
મુજહકો લીતુમને દીઆ હએ ગીરા.
મોહમદ હનીફ નામ મેરા કહે
સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હએ.
ફીરૂંગા વહાંસે જબી કામ કર,
તલીઆ કરૂંગા મુજહે બહેરવર.
મુજહે રાહ દરીઆકી દે અબ બતા,
કીતની દુર હએ ઈસકા દે મુજ પતા.
યહાંસે વોહ એક રોજકી આ રાહ હએ,
મસાફત વોહ એકદીનકી યા રાહ હએ.
કહે તબ જહાંઝ કઈ કર તયાર,
મેરી ફોજ સારી કરાદે સવાર.

બમુજબ કહેકે જહાઝાં મંગાએ,
કીનારેપે દરીઆકે પહોંચે હએં બએ.
પડાયા હએ કલમા કહેર બાદ કો,
કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકો.
પડે તીનોં કલમાં મુસલમાં હુએ,
મીલેં આકે ઝએ તુંસે રૂખસત લીએ.
સરોપાવ દે ઉનકો રૂખસત કીઆ,
બઓ મુલક અપનેમેં ચુંકર કહા.
થોડે દીનકે બાદઝ મીલુંગા તુમેં,
અલી હમકી સોંપો ખુદાકો તુમે.
જહાઝોમેં વોહ સબ હુએ હએં સવાર,
મઆ ફોજ અસવાર બારા હઝાર.
કીઆ બાખુદાને સો આ ઈલતેમાસ,
કે એક રાહ નઝદીક હએ બહોત પાસ.
કે ચાલીસ દીનમેં જહાઝાં લગેં,
વલે સાત આદી હએં ઉસ રાહમેં.
જહાઝાં જે જાતે કીસીકે વહાં,
તો વોહ સાત આદી ડુબાવે કહાં.
કહેગર વોહ આવે સમંદરકે બાબ,
પકડ મછલી દરીઆસે કરતે કબાબ.
હએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
ચલે જીસ તરફ હો તુમારી ખુશી.
કહી ખુબ ચાલીસ દીનકી જે રાહ,
ઉસી રાહ જાના હમેં ખ્વામખ્વાહ.
જે અલ કીસ્સા બોલે ઉતે બાદબાં,
કે દરીઆમેં કીશતી કીએ સબ રવાં.

કે દરીઆકે અંદર અથા એક પહાડ,
લગે જા જહાઝા સો ઉસકે કીનાર·
કહા નાખુદાને હએ તબ આનકર,
કે સાતોં જે આદી સો હએં ઉસ ઉપર·
કહી તબ જહાંઝાં કીનારે લગાવ,
જાનં કહાં સોતે વોહ મુજહકો બતાવ·
લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહપર,
જહાઝોંસે ઉતરે વહીં અદતર·
સોતે દેખે આદી વોહ ઉપર પહાડ,
દેખે હએં ગલેમેં ઉન્હોંકે ઝુનાર·
કહી જા ઉમર ઈનકો જલદી જગાઓ,
મેરે સાથ લડનેકો ઈનકો લે આઓ·
ઉમરને હએ આદી દીઆ એક જગા,
જઝાં ઉસકે સરપર દીઆ સંગ લગા·
વહીં ખીંચ ખંજર ચલાને લગે,
સો પહેલુંમેં ઉસકે ચુબાને લગે·
તલી ઉસનેં કરવટસે બાઝુ કીઆ,
આખેં ખોલ દેખા તો ખાદમ ખડા·
સીરાનેંસે અપને પકડ એક જ્હાર,
લગાઆ ઉમરકો જુહીં એક બાર·
ઉમર કુદઅએલુંકે આયા કને,
ગયા વાર ખાલી લગા લું મને·
વોહ અએલુનકે તબ હુઆ રેબરો,
બોલા હએ કે આ મુજહસે કુશ્તી કરો·
વોહ અએલુનનેલી ઉઠાકર ઉસે,
ઈરાદા કીઆ દીલમેં મારૂં ઈસે·

લગી હોને દોનોમેં કુશતી વહાં,
પછાડી હઝરે ઝએતું ઊસે બેગુમાં
કહી બોલ કલમાં બચે તેરી જાં,
વગર નહીં તો મારૂંગા તુજકો યહાં.
સીદક લા મોહમદકા કલમા પડા,
દોનોં હાથ જોડે અદબસે કહા.
એક એકકી ઉમરને જગાઆ વહીં,
વોહ ઝએતુનનેલી પછાડી વહીં.
સાતોં આકે આદી મુસલમાં હુએ,
વોહ ઝબ્બાર તોડે વ કલમા કહે.
અરઝ તબ કીએ હમ તુમ્હારે ગુલામ,
બતાઓ હમે કયા તુમારા હએ નામ.
હમારેસે આદી પછાડે તુમેં,
અબ દીદાર અપના દીખાઓ હમે.
અલી શાહ પરી ફન હએ જના ઝરૂર,
વહાંસે મએં આકર કરૂંગા સુરૂર.
કહે હએં વોહ આદી કે ફીરયા પરી,
હુકમ કર બીદાઈ હએ ચોક ધરી.
કીસીકા જહાઝ ઈધર આવે કહીં,
તો અલબતા ઉસકી ડુબા દો વહીં
ચલી અબ ચલે હમ તુમારે સંગાત,
જહાઝાં મકડકર હુએ હાથો હાથ.
જહાંઝોપે બએઠી વોહ ઝએતું તલી,
વોહ હમરાહ હુએ સાત આદી સલી.
ગએ જબ જહાઝાં સમં દરકે પાર,
ઉધરકે લગે જાકે દરિઆ કીનાર.

સાતોં આદીઓંકો તો રૂખસત દીએ,
ઉતરકર કીનારેપે ડેરે દીએ.
લગાએ વહાં પરદે ખેમેં તમામ,
ઉસી જાપે લશકરને કીતા મુકામ.
ખબર શાહ પરીકો વોહ પહોંચી વહા
કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.
વઝીરકો વોહ લેજા ખબરદાર હો,
બુલા લાઓ ઉસકો મેરે રૂબરો.
વઝીર વોહલી ચલકરકે આયા વહાં,
લગા જાને ખેમેં અંદર બેગુમાં.
ઉમર વહાંપે ઉસકા મુઝાહીમ હુવા,
વઝીરને ઉસીકો હએં સુકર કહા.
પરી હું હમારેસે પરદા નહીં,
તું કયું રોકતા હએ હમારે તઈં.
મએં હું શાહ પરીકા જો ખાસા વઝીર,
બુલાને કો આયા હું હોકર સફીર.
ઉમરને કહા તુમ ખડે રહો યહાં,
હુકુમ લા બુલાઊં તુમારે તઈં.
ઉમરને કીયા અરઝ ખેમેંમેં જા,
વઝીર શાહ પરીકા ખડા દરપે આ.
ઝએ તુને ગુસલ કરકે કપડે નીકાલ,
લીબાસ અપના પહેના ઝનાના બહાલ.
બુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો,
ગઈ શાહ પરીકે હુઈ રૂબરો,
છુપાઈ થી ચાદર ઉને સરસે તીં,
મીલી જાકે ઝએ તું નંગે સરસે તીં.

કીઆ જાકે શાહે પરીકો સલામ,
પુછયા ઉસને કયા હએ સુના તેરા નામ.
ઝએતું નામ મેરા બહુ મુસતફા,
મુજે લેજે યાં તક અલી મુરતુઝા.
નબી નામ સુનકર વોહ લેજા દરદ,
પુછા ઉસને ઝએતુનકો તબ હએ ઝદ.
શીતાબીસે જા ઉસકો મેરે હુઝુર,
લે જાનેકો આઈ હએ ચલકર ઝરૂર.
મોહમદ હનીફાકા સુનો તુમ બયાં,
ઉઠા કરકે લાઈ ઉસે નીમજાં.
વોહ હર રોઝ કહેતી અમીરકુ જેઆ,
જે મુજસે મીલો તો કરૂં મએં દવા.
મોહમદ હનીફ ઉસકો કહેતે પુકાર,
કે યેહ કામ મુજસે ન હો ઝીનહાર:
ઈસીવાસ્તે વોહ ન કરતી દવા,
અમીરકો ઝખમે બડા દરદ થા.
રહી ઉનમેં બાકી રકમ એક જાં,
બહોત દરદ ઉનકો કીઆ નાતવાં.
સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
રખી બાપકે રૂબરૂ બેદીરંગ.
વોહ ઝએતુનકે તબ હવાલે કીઆ,
કે ખાવીંદ તેરા હએ ઈસકો લેજા.
દેખી જબકે ઝએતુન અમીર નાતવાં,
પડા બેખબર હએ હુઆ નીમજાં.
તસદુક પલંગપર હો ગીરઆં હુઈ,
ઈસી ગમકે અંદર વોહ ઝારીઆં હુઈ.

કીઆ અરઝ અએ સાહેબે તખ્તો તાજ,
કે દુનીઆમેં ઈસકા નહીં હએ ઈલાજ.
અગર ઈસ મુલકમેં હો ઈસકી દવા,
તો કરતા હએ વાજબ તુમનપર રવાં.
હોવે તુમસે રાઝી સો શેહે નબી,
હોવે શાદમાં સુનકે હઝરત અલી.
કીઆ હુકમ પરીઓંકો યું કર હએ શાહ,
કે લાઓ ફલાને જંગલમેંસે કાહ.
વોહ લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા,
શફા દેગા ઉસકે અસરસે ખુદા.
કરે ફકતઆલા જો અપના કરમ,
હોવે તીન પટ્ટીમેં અચ્છા ઝખમ.
પરીઓંને યેહ સુન કરકે લાયા વોહ ઘાંસ,
વોહ બાંધે હએં ઉસ ઝખમકે આસપાસ.
બઆં તીન દીનકે બંધે દુસરી,
છે દીન પીછે પટ્ટી રખે તીસરી.
નવે દીન ઝખમકો દેખે વોહ તો કયા,
ઝખમ ઈતની મુદ્દતમેં અચ્છા હુઆ.
હડ્ડીસે હડ્ડી ઓર મીલા ગોસ્ત ગોસ્ત,
ઉપરસેલી પએદા હુવા ઉસકે પોસ્ત.
ચહેલ રોઝ ઝએતુન કીઆ વહાં મુકામ,
અમીરકો ઝીઝાઓં ખીલાયાં તમામ.
આઉ તનમેં તાકત ચડા મુંહપે નુર,
હુઆ જીસ્મ તાઝા ગઆ દરદ ઝુર.
જએસા પેશતરથા ઉન્હોંકા બદન,
હુવા ઉસ્સે મોટા હએ દુતા બદન.

વહીં શાહ પરીસે વોહ રૂખસત લીએ,
બહોત ઉસને તોહફે વ હદીએ દીએ.
અમીરનેભી હથીઆરાં સબ બાંધકર,
ઝએતુનકે બીડાએ હુએ પરદે અંદર.
જહાઝોંપે અસવાર હોકર ચલે,
સાતોં આદમીઓંસે હુએ આકર મીલે.
મોહમદ હનીફ આદીઆં દેખકર,
પુછે ક્યા બલા હુએ કહો તુમ ઉપર.
ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં,
ઝએતુનને પછાડે હુએ સબ આદીઆં.
મુસલમાં કીએ સબકો લા દીનમેં,
યેહ આતે હુએં મીલને તુમ્હારે કને.
મોહમદ હનીફકો તો હએરત હુવા,
કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
ઝએતુંકો તુ બખશા અજબ હુએ યેહ ઝોર,
અએસેહી કીતોંકે વોહ પંજે મરોડ.
પછાડે કીએ ઉનકો અપને ગુલામ,
યેહ હુએં ખેલ કુદરતકા તેરે તમામ.
સાતોં આદમીઓંને કીએ આ સલામ,
કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ.
હમનકો દીખાદો તુમ અપના જમાલ,
કે હુએ શોક દીદાર હમકો કમાલ.
ઉમરસે પુછા કે યેહ કહેતે હુએં ક્યા?
અભી ઈન ઝબાંસે તુમેં પુછતા.
ઉમરને કહા કી હુએ ઝએતુંકા યાર,
દીખાઉંગા આકરકે અપના દીદાર.

દરસ દેખને કો યેહ આએ ઈતાલ,
દીખાઓ અમીર અબ ઈન્હોંકુ જમાલ.
અમીરને નીકાબ અપને મુહસે ઉઠાએ,
વોહ સાતોંકો દીદાર અપના દીખાએ.
વોહ દેખે અમીરકો હુએ ખુશાને હાલ,
હુએ તેરીહી કુદરત ઈલાહી કમાલ.
તબક મોતીયોંકે વોહ ભરભર સુજ્હો,
જહાઝોંમે ભરને લગે શાદ હો,
ઉમરને કહા તુમકો ભારી લગે,
તો લાઓ ભરૂં અપની ઝંબીલમેં.
આધા માલ ઉસસે રખા વોહ ઉમર,
રખા હુએ સો ઝંબીલમેં ડાલકર.
સોરબ માલો ઝર વોહ અમીરકે કુને,
હુવે બાદ રૂખસત વોહ સાતોં જને.
ઉમરને કહા તબ યું અપને સંગાત,
કે અય્એ એક મઝેં તુમકો કહેતાહું બાત.
દેખે જસકા દીદાર તુમ સબ જને,
વોહ ઓરત હુએ ઉસકી પછાડી તુમે.
ખીજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
કહીં યેહ કીસીસે ન કરના ઝીકર.
કહા જબકે આઉંગા ફીર મઝેં ઈધર,
કબુલુંગા ઉસ વક્ત તેરી નઝર.
સલી ફીજ ઉસકી મુસલમાં હુઈ.
સરાપા ઉસીકો અંમાં હો ગઈ.
કહા ઉસને અએ સરવરે દીજહાં,
કે મુશકીલ હુવા મુઝકો અંદર જહાં.

કહેરબાદ આદી હએ દુશમન કહા,
કે હએ સાઠ ગજકા કદ ઉસકા બડા.
વોહ હરસાલ આતા હએ મેરે ઉપર,
મએં બચતા હું દેકર ઉસે માલો ઝર.
અગર વોહ સુનેગા હુવા દીનદાર,
વોહ આકર કરેગા મેરેપર જબર.
કહા અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ,
મીલાઉં તેરેસે ઉસે કર નરમ.
તીનોં લશકરાં કુચ કરકે વહાં,
કહેરબાદ પર આએ હએં બેગુમાં.
કીલેપરસે દેખે હએં જો દીદબાં,
દેખે ફોજ દીરાજકી અલઅમં.
પીછે ઉસકે દીરાજકી ફોજ હએ,
જો ઈસલામકી ફોજ દરમોજ હએ.
કીઈ અરઝ જાકર કહેરબાદસે,
કે આતા હએ દીરાજ દીલશાદસે.
હએ હમરાહ ઉસકે સો મીઆ દલી,
મુસલમાં મદદકો લે આયા સલી.
વોહ લશકર ભી જલદીસે તઈઆર હો,
જમઆ ફોજ લાકર હુવા શબરો.
દોનોં લશકરાં તબ સફેં બાંધકર,
હુવે મુસતઅદ જંગપર આનકર.
સો દીરાજ આદીને લેકર રઝા,
કીઆ જાકે મએદાનમેં સું નીદા.
પહેલવાન લેજે કરે આકે જંગ,
લડે આકે મેરેસે વોહ બેદીરંગ.

કહેરબાદકી દીનસે એક જવાં,
સો દીરાજ આદીપે આયા વહાં.
કીઆ આકે હમલા સો દીરાજપર,
લીઆ ખુદ હમલા ઉડા બર સીપર.
મારા ઉસકો દીરાજને હુએ વહાં,
પહેલવાન બરખુશત ઘોડેસે જાં.
મુકાબીલલી ઉસકે જો આતા અથા,
સો બેશક વો જન અપની ખોત અથા.
વહીં કહેરબાદ અપની બાંધા કમર,
ચલા કર ગુસા શાહે દીરાજપર.
સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા,
વોહ ઝએવુનસે અરઝ આકરકીઆ.
કે મેરેસે અબ યેહ સંભાલા ન જાએ,
કોઈ પહેલવાં ઔર લેજે બુલાએ.
યેહ સુનકરકે ઝએવુન હુશીઆર હો,
ચલી જંગ કરનેકો તૈયાર હો.
કીઈ એડ ઘોડેકી મએદાનમેં,
કહી આએ કહેરબાદ ઈસઆનમેં.
મેરે ઔર તેરેમેં કુશતી રહે,
દેખે કીસપે એઝદકી ખુશતી રહે.
ઘોડેસે ઉતરકર મકાતીલ કરે,
ખુદા યાદ કર આજ કુશતી લડે.
યેહ સુનકર કહેરબાદ ખુંબાદ હો,
બડા આકે ઝએવુનકે [illegible]સરી.
ઈધરસે જો ઝએવુન ડાલી કમંદ,
કઝારા હુઈ ઉસ ગલે બીચ બંદ.

જોઈ ખીંચકર વોહ કહેરબાદકો,
પછાડી હએ સાનીએ રાદદાદકો·
કહા ઉસને એએ સાહેબે બાકમાલ,
કહો નામ અપના બતાવો જમાલ·
અજબ જેર બખ્શા હએ તુમકો ખુદા,
કે મુજ્હકોલી તુમને દીઆ હએ ગીરા·
મોહમદ હનીફ નામ મેરા કહે,
સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હએ·
ફીરે વહાંસે જલ્દી કામ કર,
તલી આકરેંગા તુમ્હે બહેરાવર·
મુઝે રાહ દરીઆહી હે અબ બતા,
કીતની દુર હએ ઈસકા દે મુજ પતા·
યહાંસે વોહ એક રોઝકી રાહ હએ,
મસાફત વોહ એક દીનકી યા શાહ હએ·
કહે તબ જહાઝાં કઈ કર તઈઆર,
મેરી ફોજ સારી કરાદે સવાર·
બમુજબ કહેકે જહાંઝાં મંગાએ,
કીનાપે દરીઆકે પહોંચે હએ જએ·
પડાયા હએ ફલમાં કહેર બાદકો,
કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકી·
પડે તીનોં કલમાં મુસલમાં હુએ,
મીલે આકે ઝએવુંસે રૂખસત લીએ·
સરોપાદે ઉનકો રૂખસત કીઆ,
જાઓ મુલક અપનેમેં સુંકર કહા·
થોડે દીનકે બાદઝ મીલુંગા તુમે,
અલી હમકો સોંપો ખુદાકો તુમે·

જહાઝોંમેં વોહ સબ હુએ હુએં સવાર,
મઆ ફોજ અસવાર બારા હઝાર.
કીઆ નાખુદાને સો આ ઈલતે માસ,
કે એક રાહ નઝદીક હુએ બહોત પાસ.
કે ચાલીસ દીનમેં જહાઝાં લગેં,
વલે સાત આફત હુએ ઉસ રાહમેં,
જહાંઝાં જો જાતે કીસીકે વહાં,
તો વોહ સાત આફત ડુબાવે કહાં.
કહે ગર વોહ આવે સમંદરકે બાબ,
પકડ મછલી દરીઆસે કરતે કબાબ.
હુએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
ચલે જસ તરફ હો તુમ્હારી ખુશી.
કહી ખુબ ચાલીસ દીનકી જો રાહ,
ઉસી રાહ જાતા હમેં ખ્વાએ ખ્વાહ.
જો અલ કીસ્સા બોલે ઉને બાદબાં,
કે દરીઆમેં કીશતી કીએ સબ રવાં.
કે દરીઆકે અંદર અથા એક પહાડ,
લગે જ જહાઝાં સો ઉસકે કીનાર.
કહા નાખુદાને હુએ તજર આનકર,
કે સાતોં જો આફતો હુએં ઈસ ઉપર.
કહી તબ જહાઝાં કીનારે લગાવ,
જઝાં કહાં સોતે વોહ મુજહકો બતાવ.
લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહ પર,
જહાઝાંસે ઉતરે વહીં મુદતર.
સોતે દેખે આફત વોહ ઉપર પહાડ,
દેખે હુએં ગલેમેં ઉન્હોંકે ઝુનાર.

કહી જબ ઉમર ઈનકો જલદી ભગાઓ,
મેરેસાથ લડનેકો. ઈનકો લે આઓ.
ઉમરને હબશીઆદી દીઆ એક ભગા,
જબ ઝાં ઉસકે સરપર દીઆ સંગ લગા.
વહીં ખેંચ ખંજર ચલાને લગે,
સો પહેલુંમેં ઉસકે ચુબાલે લગે.
તબી ઉસને ફરવરસે બાબુ કીઆ,
આંખોં ખોલ દેખાતો આદમ ખડા.
સીરાજેસે અપને પકડ એક જહાર,
લગાયા ઉમરકો જુહીં એક બાર.
ઉમર કુદ અઝએતુંકે આયા ચલા,
ગયા વાર ખાલી લગા તુ જને.
વોહ ઝએતુનકે તબ હુવા રૂબરો,
બોલા હસે કે આ મુઝસે કુશ્તી કરો.
વોહ ઝએતુનનેભી ફીકર ઉસે,
ઈરાદા કીઆ દીલમેં મારૂં ઈસે.
લગી હોને દોનોંમે કુશ્તી વહાં,
પછાડી હસે ઝએતું ઉસે બેચુમાં.
કહી બોલ કલમા જસે તેરિ જાં.
વગર નહીં તો મારૂંગા તુજહકો યહાં.
સીદક બા મોહમદકા કલમા પડા,
દોનોં હાથ જોડે અદબસે કહા.
યકાયક ઉમરને ભગાઆ વહીં,
વોહ ઝએતુનનેભી પછાડી વહીં.
સાતોં આકે આદી મુસલમાં હુએ,
વોહ ઝુઆર તોડે વ કલમા કહે.

અરઝ તબ કીએ હમ તુમ્હારે ગુલામ,
બતાઓ હમેં ક્યા તુમ્હારા હએ નામ.
હમારેસે, આદી પછાડે તુમેં,
અબ દીદાર અપના દીખાઓ હમેં.
અલી શાહ પરીકન હએ બનાઝરૂર,
વહાંસે મએં આકર કરૂંગા હુરૂર.
કહે હએં ચોહ આદી કે કીરચા પરી,
હુકમ કર બીઠાએ હએ ચૌકી ધરી.
કીસીકા જહાઝ ઈધર આવે કહીં,
તો અલબતા ઉસકો ડુબાદે વહીં.
ચલો અબ ચલેં હમ તુમારે સંગાત,
જહાઝાં પકડ કર હુએ હાથોહાથ.
જહાઝાંપે બએઠી વોહ ઝએતું તલી,
વોહ હમરાહ હુએ સાત આદી સલી.
ગએ જબ જહાંઝાં સમંદરકે પાર,
ઉધરકે લગે જાકે દરીઆ કીનાર.
સાતોં આદીઓંકો તો રૂખસત દીએ,
ઉતરકર કીનારેપે ડેરે દીએ.
લગાએ વહાં પરદે ખેમે તમામ,
ઉસી જાપે લશકરને કીતા મુકામ.
ખબર શાહ પરીકો વોહ પહોંચી વહાં,
કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.
વઝીર કો કહે લેજા ખબર દાર હો,
બુલા લાઓ ઉસકો મેરે રૂબરો.
વઝીર વોહ ગી લશકરકે આયા વહાં,
લગા જાને ખેમે અંદર બેચુમાં.

ઉમર વહાંપે ઉસકા મુઝાહીમ હુવા,
વઝીરને ઉસીકો હએ સુંકર કહા.
પરીકો હમારેસે પરદા નહીં,
તુ કયું રોકતા હએ હમારે તંઈ.
મએં હું શહે પરીકા જો ખાસા મશીર,
બુલાનેકો આયા હું હોકર સફીર.
ઉમરને કહા તુમ ખડે રહો યહીં,
હુકમે લાબુલાઊં તુમ્હારે તંઈ.
ઉમરને કીઆ અરઝ ખેમેમેં જા,
વઝીર શાહે પરીકે ખડા દરપે આ.
ઝએ તુને ગુસલ કરકે કપડે નીકાલ,
લીબાસ અપના પહેના ઝનાના બહાલ.
બુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો,
ગઈ શાહે પરીકે હુઈ રૂબરો.
છુપાઈથી ચાદર ઉસે સરસેતીં,
બોલી જકે ઝએતુન નંગે સરસેતીં.
કીઆ જકે શાહે પરીકો સલામ,
પુછા ઉસને ક્યા હએ સુના તેરા નામ.
ઝએતુન નામ મેરા બહુ મુસતરફા,
મુજ્હે લેલે યાં તક અલી મુરતુઝા.
નબી નામ સુનકર વો લેબ દરી..
પુછા ઉસને ઝએતુનકો તબ હએ ઝુ
કહાં ગઈ તુમ્હારે હએ સરકી ચદર,
કહી હએ ગોહ બેટી તુમ્હારીકે ઘર.
બુલાકર કીઆ ઉસ પરીપર ગઝબ,
કે આદમકો લાઈ હએ તુ કહે હે ખુબ.

શીતાબીસે લા ઉસકો મેરે હુઝુર,
લે બનેકો આઈ હએ ચલકર ઝરૂર.
મોહમદ હનીફકા સુનો તુમ બયાં,
ઉડા કરકે લાઈ ઉસે નીમજાં.
વોહ હર રોઝ કહેતી અમીરકુ જો આ,
જો મુજસે મીલો તો કરૂં મઅેં દવા.
મોહમદ હનીફ ઉસકો કહેતે પુકાર,
કે યેહ કામ મુજસે ન હો ઝીનહાર.
ઈસી વાસતે વોહ ન કરતી દવા,
અમીરકો ઝખમસે બડા દરદ થા.
રહી ઉનમેં બાકી રકમ એક જાં,
બહોત દરદ ઉનકો કીઆ નાતવાં.
સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
રખી બાપકે રૂબરૂ બે દીરંગ.
વોહ ઝએતુનકે તબ હવાલે કીયા,
કે ખાવીંદ તેરા હએ ઈસકો લેજા.
દેખી જબકે ઝએતુંન અમીર નાતવાં,
પડા બે ખબર હએ હુઆ નીમજાં.
તસદુક પલંગ પર હો ગીરીઆં હુઈ,
ઈસીગમમેં વોહ સીના બીરીઆં હુઈ.
કીઆ અરઝ અએ સાહેબે તખ્તો તાજ,
કે દુનીઆમેં ઈસકા નહીં હએ ઈલાજ.
અગર ઈસ મુલકમેં હો ઈસકી દવા,
તો કરના હએ વાજબ તુમ્હેપર રવા.
હોવે તુમસે રાઝી સો રેહે નબી,
હોવે શાદમાં સુનકે હઝરત અલી.

કીયા હુકમ પરીઓંકો ચુંકર હમ્ઝે શાહ,
કે લાઓ ફલાને જંગલમેંસે કાહ.
વોહ લાકર કે જલદી કરો તુમ દવા,
શફા દેગા ઉસકે અસરસે ખુદા.
કરે હકતઆલા જો અપના કરમ,
હોવે તીન દીનમેં અછા એહ ઝખમ.
પરીઓંને યેહ સુનકરકે લાયા વોહ ઘાંસ,
વોહ બાંધે હમ્ઝે ઉસ ઝખમકે આસપાસ.
બઝાં તીન દીનકે બાંધે દુસરી,
છે દીન પીછે પટી રખે તીસરી.
નવેં દીન ઝખમકો દેખે વોહ તો ક્યા,
ઝખમ ઈતની મુદતમેં અછા હુઆ.
હડીસે હડી ઓર મીલા ગોસ્ત ગોસ્ત,
ઉપરસેલી પએદા હુવા ઉસકે પોસ્ત.
ચહેલ રોઝ ઝએ તુન કર વહાં મુકામ,
અમીરકો ગીઝાયાં ખીલાઈ તમામ.
આઈ તનમેં તાકત ચડા મુંહપે નુર,
હુઆ જીસ્મ તાઝા હુવા દરદ દુર.
જએસા પેશતર થા ઉન્હોંકા બદન,
હુવા ઉસસે મોટા હમ્ઝે કુના બદન.
વહીં શાહ પરીસે વોહ રૂખસત લીએ,
બહોત ઉસને તોહફે વ હદીએ દીએ.
અમીરનેલી હથીઆરાં સબ બાંધકર,
ઝએતુંકો બીઠાએ હમ્ઝે પરદે અંદર.
જહાઝોંપે અસવાર હોકર ચલે,
સાતોં આદીયોંસે હમ્ઝે આકર મીલે.

મોહમદ હનીફ આદીઆં દેખકર,
પુછે ક્યા બલા હએ કહો તુમ ઉમર.
ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં,
ઝએતુંને પછાડે હએં સબ આદીઆં.
મુસલમાં કીએ સબકો લા દીનમેં,
યેહ આતે હએ મીલને તુમ્હારે કને.
મોહમંદ હનીફકો તો હએરત હુવા,
કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
ઝએતુંનકો તું બખશા અજબ હએ યેહ ઝોર,
અએસેહી કીતનોંકે વોહ પંજે મરોડ.
પછાડી કીઆ ઉનકો અપને ગુલામ,
યેહ હએ ખેલ કુદરતકા તેરે તમાંમ.
સાતો આદીઆંને કીએ આ સલામ,
કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ.
હમનકો દીખાદો તુમ અપના જમાલ,
કે હએ શોક દીદાર હમકો કમાલ.
ઉમરસે પુછા કે યેહ કહેતે હએં ક્યા?
સલીઈન ઝબાંસે તુમે પુછના.
ઉમરને કહા કી હએ ઝએતું કરાર,
દીખા દીંગા આકરકે અપના દીદાર.
દરસ દેખનેકો યેહ આએ ઈલાલ,
દીખાઓ અમીર અબ ઈન્હોકો ઝમાલ.
અમીરને નીકાબ અપને રૂખસે ઉઠાએ,
વો સાતોં કો દીદાર અપના દીખાએ.
વોહ દેખે અમીરકો હુએ ખુશ ને હાલ,
હએ તેરીહી કુદરત ઈલાઈ કમાલ.

તબક મોતીઓંકે વોહ લરલર સબો,
જ્હાઝોંમેં લરને લગે શાદ હો.
ઉમરને કહા તુમકો ભારી લગેં,
તો લાઓ લરૂંઅપની ઝંબીલમેં.
આધા માલ ઉસ્સે રખા વોહ ઉમર,
રખા હએ સો ઝંબીલમેં ડાલકર.
સો રખ માલો ઝર વોહ અમીરકે કને,
હુવે બાદ રૂખસત વોહ સાતોં જને.
ઉમરને કહા તબસું અપને સંગાત,
કે અએ એક મએં તુમકો કહેતાહું બાત.
દેખે જીસકા દીદાર તુમ સબ જને,
વોહ ઓરત હએ ઉસકી પછાડી તુમેં.
ખજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
વહીં યેહ કીસીસે ન કરતા ઝીકર.
સલી ખલક સુનકર હસેંગી હમીં,
કે આદયોંકી ઓરત પછાડી ઝમીં.
ઉમરને કહા તુમકો અએ આદીઓં,
મએં કહેતાહું જો ખોલકરકે બયાં.
કે હીરે જવાહીર મોતી ઓર લાલ,
ઉમરકી યેહ ઝંબીલમેં લરકે ડાલ.
કરો ગર રઝામંદ મેરે તઈં,
કે યેહ બાત હરઝીઝ કરૂંલીનહીં.
ઉમરકો બીઠાએ જ્હાઝાં ઉપર,
ચલાએ જ્હાઝાં ઉસી વક્તપર.
દરીઆ ચીરકે આએ જલીશાહેર પાસ,
ચલે આએ દરીઆ કીનારેકે પાસ.

જહાંઝોંસે ઉતરે કીએ વહાં મુકામ,
કહેરબાદકે મુલકમેં વસ્સલામ.
કહેરબાદ આયા હએ સુનકર ખબર,
અમીર ફીરકે આએમેં બ ફતહો ઝફર.
વોહ દીદાર આકર કીઆ હએ સવાલ,
પુછે યા ઉમર ક્યા વેહ કરતા હએ હાલ.
ઉમર બોલા ઝએતું પછાડી ઈસે,
ફુરર તોડ બાહેર નીકાલી ઈસે.
કીયાથા અરઝ ખાન અપના જમાલ,
દીખાઓ મુજ્હે તુમ અએ સાહેબ કમાલ.
કરી હએ ફીર આજીઝા ઈસસે કરાર,
દીખાઓ તુમેં ઈસકો અપના દીદાર.
અમીર ઉસકો દીદાર અપના દીખાએ,
સરાપા મંગાકર ઉસીકો બંધાએ.
બહોત પેશકશ ઔર બહોત માલોઝર,
અમીરકે કીઆ ઉસને લાકર નઝર.
કબુલા અમીરને ઝરો માલકો,
લીએ ઉસસે રૂખસત સો ખુશહાલ હો.
ઉમરને કહેરબાદકે સાથ જા,
કહે કાનમેં ઉસકે યેહ બાત જા.
ન રખ ખ્યાલ અપને તુ ખાતીર શરીફ,
કે મુલ્કો ગીરાએ મોહમદ હનીફ.
જને તુન્હ પછાડી હએ વોહ ઉસકી ઝન,
યેહ ખાવીંદ હએ ઉસકા શમશીરઝન.
કહા તબ ઉસીકો ઉમરને વહીં,
કે જનો ગઈથી વોહ ઉસકે તઈ.

ફીરી લેકે ઉસકો મદીનેકે તઈં,
હે લેકર ચલી ઉસ મદીનેકે તઈં.
યેહ સુનકર હુવા તબ બહોત શરમિંદા,
કીયા અરઝ વોહ યું ઉમરકો નીદા.
મેરી આબરૂમેં પડેગા ખલલ,
હમેશા જહાંમેં રહુંગા ખીજલ.
કહા મુજકો રાઝી કરેગા જો તુ,
તો મઅંલી રખુંગા તેરી આબરૂ.
કરે જબ તુ ખુરસંદ મેરે તઈં,
તો યેહ બાત હરગીઝ ન બોલું કહીં,
ઉમરકો દીઆ ઉસને હુન પંજ હજાર,
ડાલે અપની જંબીલ અંદર અપાર.
વોહ મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર,
પહોંચે મુલક દીરાજકો જાએ કર.
વોહ દીરાજ આયા હુએ. દોડા વહીં,
કીઆ આકે મુજરા હુએ ઉસકે તઈં.
કીઆ આકે દીદારકા હુએ અરઝ,
દીખાવો વોહ ચહેરા મુજે ચલ ગરઝ.
કીઆ અરઝ આકરકે મુજકો બતાઓ,
ઉમરને કહા તુમ ઈસે મુખ દીખાઓ.
કીઆથા સો ઝઓતુનને વાએદા,
સો હુએ યાદ ઉસકો વોહી કાએદા.
દીખાયા ઉસકો મુબારક લીકા,
હુવા દેખ ખુરરમ હુએ બેઈનતેહા.
બહોત માલો ઝર ઓર તહાએફ મગર,
લે આકર કીઆ હુએ વોહ શાહેકાનઝર.

મંગાકર દીઆ ઉસકો સીરપાવ ઝર,
કહા જા બરાબર જો ઉસકે ઉમર.
કહે કાનમેં જાકે દીરાજકે,
કે એક બાત કહેતા હું સુન કાન દે.
વોહ ઈસકી થીબીબી ગીરાઈ તુજ્હે,
સહી કહે સુનાતાહું મએં આ તુજ્હે.
વોહ ઝએતુન જો ઉનકી ઓરત અથી,
ઝમીંપર તુજ્હે વોહ પછાડી અથી.
કહા સુનકે દીરાજને સું મગાર,
કે યેહ બાત કીસ્સે તુ ઝાહેર ન કર.
ઉમરને કહા કુછલી ઈનઆમ દે,
તો યેહ રાઝ આલમસે મખફી રહે.
વગર નહીં તો બોલુંગા સબકે હુઝુર,
ભરમ જાએ તેરા મુલકમેં ઝરૂર.
દીઈ ઉસને મોહોરાં તબ ચાલીસ હઝાર,
ઉમરકો કહા ખુશ હો અએ દીન દાર.
ઉમર ડાલ ઝંબીલ અંદર ચલે,
સો લશકરમેં અપને વહીં જા મીલે.
ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાબ,
સો મીઆદકે મુલક પહોંચે શીતાબ.
વોહ સુનતેહી મીઆદલી દોડકર,
કીઆ આકે મુજરા વહીં આનકર.
વોહ આતે હી દીદાર માંગા વહાં,
અમીર ઉસકો બુલવા દીઆએ અયાં.
રખ ઉસને હદીએ વ ઝર લાએકર,
અમીરને કબુલે ખુશી હોએકર.

કે સરપાવ પોશાક મીઆદકો,
કીઆ ઉસકો રૂખસત ઉસી વકત થો.
ઉમરલી ગએ ઉસકી દરબાર લગ,
કહા કાનમેં ઉસકે હોકર અલગ.
જીને તુજ્હ પછાડી વોહ ઓરત અથી,
યેહ ખાવીંદ ઉસકા સુનો યેહ સચી.
કીઆ દીલમેં અફસોસ મીઆદને,
ન કરતા ઝીકર યા ઉમર કીસકને.
ઉમરને કહા તબ યેહ મીઆદકો,
અગરયે કરે દીલ મેરા શાદતો.
કરેગા અગર તુ નઝર માલો ઝર,
રખું લાજ તેરીલી મએ થામકર.
ઉમરકો દીઆ માલ દો સો મોહોર,
ચલા ડાલ ઝંબીલ અંદર ઉમર.
ચલે આએ જલદી અમીરસે મીલે,
અમીરલી વહાંસે હો રાહી ચલે.
કહીં જાકે પહોંચે હએ વોહ આનકર,
કીઆ ઉસને ઉસજા મુકામ આનકર.
સો એક રાહ જનીબ મદીનેકી થી,
દુયમ રાહ શહેરે ઈરમકો ચલી.
સફરકા વહાંસે કીઆ જો હીસાબ,
બરસ સાત રાહેથે મુજબ હીસાબ.
પહોંચે જાકે ઘરકો કહે યા અમીર,
અમીરને જવાબ યું દીઆ બેનઝીર.
મદીનેકી જનીબ કી ખાઈ કસમ,
કરે કસદ મએ મુલકે શાહે ઈરમ.

સહાબોંકો ઉમેદ ઘરકો જાનેકીથી,
કે હમ મીલ મદીનેકો જાવેં સતી.
સુને જબ હકીકત લીખે સબને ખત,
રવાના મદીનેકો કરના દફત,
દેખો જાકે આગે સુલક શાહ ઈરમ,
હમારે લીએ યેહ હુવા હએ હુકમ.
સહાબોંકે ખત સબ જમઆ એક જા,
વોહ દેકર ઉમરકો રવાના કીઆ.
અરઝદાશત પદરકે અમીરને લીખે,
લી અહેવાલ સારા ઝબાની કહે.
ઉમર જલદતર હો મદીનેકો આએ,
ખુતુતાં ઘરોંમેં સબોંકે પહોંચાએ.
વોહ હઝરત અલીકો અરઝદાશત દે,
ઝબાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
સતી ખતકો અપને પડાને લગે,
યેહ અહેવાલ સબકો સુનાને લગે.

---

## પહોંચના મોહમદ હનીફકા શહેરે ઈરમ મેં, ઔરજંગ કરના શાહે ઈરમસે.

---

સુનો તુમ યહાં દાસતાને અમીર,
ઉમરકો રવાના કીએ જબ અમીર.

ચલે કુચ દર કુચ હએં શાહેર ચાર,
સવારાં લે હમરાહ બારા હઝાર.
પહોંચે જા ઈરમકે હએં કીલેકે પાસ,
સુના શાહ ઈરમ દીલમેં ખાયા હીરાસ.
એહેલકાર શાહકો દીએ લા ખબર,
કે અછા હો આઆ હએ વોહ શેરનર.
સવારાં હએં લાયા વોહ બારા હઝાર,
ફતેહકો કરેંગે વોહ આ કાર ઝાર.
શબાશત વોહ ફોજં મોલાકર ઉને,
કીઆ લાકે હાઝર વહીં શાહ કને.
ફતેહકો નગારા બજા જંગકા,
સફે બાંધી લશકરને મએદાંમેં જા.
ઉધરસે મોહમદ હનીફ હો સવાર,
મુકાબીલ હુવા બાંધ સફ બા કરાર.
વોહ થે ખાસ અસહાબકે જો જવાં,
મારે હએં ઈરમકે બહોત પહેલવા.
અમીરકે તરફકા મરા કોઈ ન એક,
મેરે ઉસ તરફકે હઝારો વલેક.
કીતે રોઝ તક હએ રહી વહાંપે જંગ,
દેખા શાહ ઈરમને હે દીલમેં બતંગ.
કહા શાહ ઈરમ ફોજકો તબ પુકાર,
કરો મીલકે હમલા સભી એકબાર.
સો લશકરને હમલા કીઆ એકબાર,
બડા ગુલ મચા ઓર હુવા શોર શાર.
મોહમદ હનીફને પકડ હાથ તેગ,
લગે મારને ઉનકો હએં બે દરેગ.

ચલે એક તરફસે હઝરત ઉમરે અલી,
લગે મારને ફોજ ગાલીબ અલી.
ઝએતુન પાક દામનકી અસવાર હો,
મારી જકે હએ ફોજ કુફફારકો.
સટે તોડ ગરદન કઈ કાફરાં,
ઝમીં પર હુવા ખુન હએ ગારવાં.
મચા જંગ વહાંપર હએ ઘમશાનકા,
સહાબોકા લશકર રહા વાં ખડા.
હુવા આકે વારીદ હએ જબ વકત શામ,
કીઆ દોનોં લશકર વહાંપર મુકામ.
અંએસા શાહ ઈરમને કીઆ તબ શુમાર,
મરે મેરે લશકરકે પાંસઠ હઝાર.
અમીર તરફકા ના કોઈ એક મુવા,
મગર એક સહાલી સો ઝખમી હુવા.
ઓર ઝખમી હુવે ઈનકે કીતને જને,
હુએ ઠાર ઉસ દીનકી કીતને જને.
કહા તબ વઝીરોંકો શાહે ઈરમ,
હો વોહ બાત જસસે રહે કુછ શરમ.
વઝીરોંને બોલા હએ સમજએ કર,
કે મારેંગે ઈનકો મકર ફંદ કર.
કે જસ વકત સોવેંગે હો બેખબર,
દગાસે પડેંગે ઉન્હોંકે ઉપર.
પસંદ આઈ શાહે ઈરમકો યેહ બાત,
કરેં જાકે શબખુન હમ આજ રાત.
દગાસે અગર પેરા હો હમ સકે,
તો હએ ખુબ નહીં તો ન કુછ કર સકે.

વોહ શબ ખુનકી સબ તયારી કીએ,
આધી રાત ઉઠકર સવારી કીએ.
મોહમદ હનીફકા તો લશકર તમામ,
વોહ જબ બેખબર સો રહે ઉસ મુકામ.
એકાએક વોહ લશકર ઉઠાગડબડા,
મુસલમાન સારે ઉઠે હડબડા.
કીતોંને ગએ ભુલ ઝીનો લગામ,
ગએ હએંગે ભાગે જંગલકો તમામ.
કીતે ઉસ જંગલમેં ગુરેઝા હુએ,
કીતે ઓંધે મુહ પડકે મરમર ગએ.
મોમદ હનીફ એક ખંદકમેં ગીરે,
લગી ચોટ તબ એક નઆરા કરે.
અલીકો દીઆ તબ તો હાતીફ નીદા,
ઉઠો યા અલી ઝુદ શેરે ખુદા.
મોહમદ હનીફપર કઠન વકત હુએ,
મીલો જાકે ઉનકો બહોત સખત હુએ.
ઉઠે શાહે મરદાં અલી શેર નર,
કીઆ ઝીન ઉસ આન ઘોડે ઉપર.
સવાર હો ઉમરકો હએ હમરા લીઆ,
નીકલકર મદીનેસે બાહેર ગઆ.
ઝમીંકી ફરીશતોંને ખીંચી તનાબ,
વહીં જાકે હએદર હએ પહોંચે શીતાબ.
મારે એક નાઅરા અલી ઝુદતર,
પડા રોબ ઉનકે દીલોંકે અંદર.
ઉછલકર ગીરા તખ્તસે શાહ ઈરમ,
જો દુલદુલને હએદરકે મારા કદમ.

સહાબોંને આવાઝ સુનકર અલી,
જમાઆ હોકે એક જા હુએ ખુશ દીલી.
મોહમદ હનીફકો ખંદકસે નીકાલ,
કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપે ડાલ.
વોહ ઝએનુલઅલી ઔર ઉમરે અલી,
મીલે આકે ઉસ વક્ત તાબીબ અલી.
ઈતનેમેં સુબ્હો આ હુવા આશકાર,
ખીંચે શાહ મરદાં અલી ઝુલફીકાર.
ઉડા કરકે ફુલફુલ ખડે રનમેં જા,
મારે બહોત કુફ્ફાર જે ઈનતીહા.
અમીરકે જો લશકરકે ઘોડે વ માલ,
હુએ જબકે શબ ખુનમેં પાએમાલ.
અવલ અપને અસહાબકો કર સહી,
મુસલ્લેહ હો ઘોડોંપે બએઠે સબી.
મીલા દેખ લશકર સી ઈસલામકા,
ડરા શાહ ઈરમ ઔર પરેશાં હુવા.
લાગા દોસો અસવારસે વોહ નીકલ,
મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા જો દીલ.
યહાં શાહચાને ફતહકે બજાએ,
હુએ દાખીલ કીલ્લેમેં જબ ફતહ પાએ.
કહા હએ અલીને ઉમરકે તઈ,
દેખો શાહ ઈરમકો તો જાકર કહીં.
ઉમર પએક જલદી વહાંસે ચલે,
જા રસતેમેં શાહે ઈરમસે મીલે.
જહાં શાહ ઈરમકે બીરાદરથે ચાર,
હરએક મુલક અપનેકા થા શાહેરવાર.

જો ઈમલાક આદી ઉન્હોંકા થા પીર,
ચલા શાહ ઈરમ ઉસ કને હો ફકીર.
પહોંચા ઉસકને બાગમેં હો તબાહ,
કહેલાયા ઉસે યું કે આયા હય શાહ.
રખા સરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર,
બઅંકે ઉસકે નઝદીકમેં બએકર.
તેબ શાહ ઈરમને વહાંસે સવાર,
કહે ઈમલાક આદીકો બ આશકાર.
કહે શાહ ઈરમ જો તુમ્હારા મુરીદ,
બુલાયા હએ તુઝકો બ શોકે મઝીદ.
બ અસવારને ઉસકો દીતી ખબર,
ચલા આયા ઈમલાક હએ ઝુદતર.
મીલે હએં આપસમેં બડે શોકસે,
હુઈ ગુફતોગો હએ બડે ઝોકસે.
કહા લાઈ એહ કયા મુસીબત હુઈ?
ઈતી ફોજ ભારી કહાં ગુમ હુઈ?
દીયા તબ ઈરમને ઉસે યેહ જવાબ,
કે બેટીને મેરી કીયા મુજ્હ ખરાબ.
મુસલમાંપે બકે મુસલમાં હુઈ,
વોહ અપને બુતોંસે ગુરેઝાં હુઈ.
બડે બુતકી ઉસકો ન આઈ શરમ,
બીગાડી હમારાતી સારા ધરમ.
ન હુલદી રખી ઈસને કુછ આબરો,
કરી મુજ્હકો વએરાં મુસલમાન હો.
મદીનેકે લાઈ મેરેપર સીપાહ,
મએં લાગા હુવા મુલક મેરા તબાહ.

મઝે યેહ હાલમેં હોકે આયા યહાં,
વલેકીન દીકાને નહીં મેરી જાં.
હોતા હમે મેરા દીલ જહોતકલ ઉચલ,
મુબાદા કરે આકે યાંલી દંગલ.
તો ફીર યાંસે મુઝકો નીકાલના પડે,
કરેંગે કતલ મુઝે મુકરરર ખડે.
કહાં બાપ માંકી હમે ઉલફત ઉસે,
મુસલમાંકી સોહોબત હમે હરદીન ઉસે.
અગર જાનતા ઉસકો અએસી બલા,
તો છુટપનમેં ઉસકા કાટતા ગલા.
તો મુશકીલ ન પડતી મેરે સર કુબલ,
મુસલમાંકા હોતા ન મુઝપર દખલ.
વોહ ઈમલાક ઉસકો દીલાસે દીયા,
ગલેસે લગાકર શફકકત કીયા.
કહે ભાઈ મત કર ફીકર તુ ઈતાલ,
યહાં ઉસકો આનેકી કયા હમે મજાલ.
ઉમરને કહા જહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
કહા શાહ ઈરમ કો સો તબ હાંકમાર.
કહાંતક તુ ભાગેગા શાહે ઈરમ?
તુઝે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
કહા કયા કરૂં હમે યેહ અએસી બલા,
દીયા પીછે મેરે ઈસીકો લગા.
તબ ઈમલાક બોલાકે જાને ન પાએ,
પડા શોર પ્યાદે ઉમરપર જો આએ.
લી દોડે પકડને હમેં લોકાં સલી,
ઉમરને રખી સરમેં ટોપી તલી.

હો ગાએબ કીતોંકી સો પગડી ઉઠાએ,
ચલે વહાંસે મૌલા અલી પાસ આએ.
ગરજ હોકે શાહે ઈરમ તબ નીરાશ,
ગયા લાગકર ભાઈ આદીકે પાસ.
ઉમરને હકીકત કરી સબ બયાં,
અલીશાહે મરદાંકે આગે અયાં.
કે શાહે ઈરમ છોડ શહેરો દયાર,
ગઆ ઓર સરહદમેં હો બે કરાર.
હએં ઉસકે બીરાદર વહાં યા અલી,
બડા ઝોરાવર હએ સુનો મહબલી.
અલીને કહા તબ નકારા કરે,
જહાં લાગા ગયા હએ ઉધરકો ચલો.
ફજરકો કીયા કુચ હએદર કરાર,
પહોં મુલક ઈમલાકકો શાહ સવાર.
વોહ શાહે ઈરમકોભી હમરાહ કર,
ખડા આકે મએદાનમેં સફ બાંધકર.
ઈધરસેભી લશકર નમુદાર હો,
લી ઘોડેસે ઈમલાક અસવાર હો.
કહા આકે મએદાનમેં યું પુકાર,
કે ઝએતુંન આવે મેરે રૂબકાર.
હએ ઝએતુન સુનકર અલીસે કહી,
અગર હો ઈજાઝત મએં લડું અલી.
અલીને કહા તબ રસમ યેહ નહીં,
કે લડનેકો લેતેં હમ ઓરતકે તઈં.
કહી તબ યેહ મેરા બચા હએ યેહ શાહ,
બહોત ફીખરવર હએ બડા ઈઝઝોજાહ.

જહાં ઉસકો હુએદર કીયા હએ અમર,
મુકાબીલ હુએ ઉસકે બ મુદલાર.
સો એકબાર ઈસબોલી ઘોડા ઉડા,
આઈ રીબ આયનીસે સરકો ઉડા.
ખબર સુનકે ઈમલાક તઈઆર હો,
વોહ મએદાનમેં આયા હએ અસવાર હો.
વોહ ઝએતુનકો દેખા બે એક બારગી,
લગા કહેને હુઈ હએ તુ કીસ સારકી.
ગુસ્સેસે લગા કહેને ઉસકો શીતાબ,
કીઆ બાપકા મુલક ક્યું તુ ખરાબ.
બડે બુતકી આઈ ન તુજહકો શરમ?
ન ઉસકે ગઝબસે ડરી બે શરમે.
તુ અપને બુઝુરગોંકી દી છોડ રીત,
ખુદાસે મુસલમાંકી લાઈ હએ પીત.
દગા કરકે હમસે ગઈ તુ વહાં,
બડા બુત તુઝે ખીંચે લાયા યહાં.
ગુનેહગાર હએ તુ ગુનેહગાર હએ,
બડે બુતકી તેરે ઉપર માર હએ.
મેરે હાથસે તુજહકો બચના મહાલ,
તુ એકવાર મેરે ગુરઝકા સંભાલ.
યેહ કહેકર લગાયા ગુરઝ સર ઉપર,
લીઆ વાર ઝએતુનને બર સીપર.
સો ઈમલાકે આદી ગઝબનાક હો,
લગાયા ગુરઝ ઔર ચાલાક હો.
ઝરબ વોહભી ખાલી ગયા તબ મગર,
ન ઝએતુન વોહભી હુવા કારગર.

સીયુમ મરતબે હંબ નીકાલાહ્યે સએદ,
બડે જુતકો કર યાદ ના દિલમેં હએદ.
ચલાયા હએ શમશીર અએતુનપર,
કે જું બરક ગીરતી હએ જા ચાંદપર.
ગઈ વોહ નીકલ હાથ ખાલી પડા,
વહાં દેખ હઝરત અંદર હીં ખડા.
લગી કરને અએતુન તબ કારઝાર,
ફરી જકે ઈમલાક પર એકવાર.
પકડ કર કમરબંદ ઝીનસે ઉઠાઈ,
ઉઠાકર ઉસીકો અલી પાસ લાઈ.
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાન,
વગર નહીં તો મારું તુજહે બેશુમાર.
કહા મરને ન કલમા કહું ઝીનહાર;
અગર મુજહકો જાંસે તુ ડાલેગી માર.
ઉસી વક્ત અએતુન પટક બેદરેગ,
મારી ખીંચકર ઉસકે ગરદનપે તેગ.
જુદા હોગયા ઉસકે તનસેં હએ સર,
જહન્નમકો પહોંચા વોહ કાફર મગર.
દેખા શાહ ઈરમને જો લાઈ સુવા,
વહાંસેલી જુદી રવાના હુવા.
કહા અબતો મેરેપે આઈ બલા,
બીરાદર હુચમકે મુલ્કકો ચલા.
વોહ લશકરલી ઈમલાકકા તબ ડરા,
સલોંને સીદક લા હએ કલમા પડા.
જબ શાહ યાને ફતેહકે તમામ,
અલીને ઉસી જાકીઆ હએ મુકામ.

બુલાકર ઉમરકો કહે ગુદતર,
કે શાહે ઈરમકી લે આઓ ખબર.
હુવા શાહ ઈરમકે હએ પીછે ઉમર,
પહેની સરપે ટોપી વહી ગુદતર.
ઉમલી ચલે વહાંસે હો તેઝગામ,
મીલે શાહ ઈરમસે વોહ ઠરખું દાફામ.
ચલા જાતા જલતા દોનોં અપને હાથ,
દેખે કયા કે હએ સાત અસવાર સાથ.
પહોંચા ભાઈકે વોહ શહેરકે કુને,
ઉતરકર વોહ બએઠા ગુલીસ્તાંમને.
ભેજ ભાઈ અપનેકો વહાંસે ખબર,
કે આયા હએ શાહે ઈરમ ભાગકર.
વોહ ભાઈલી સુનતેહી દેકીલીકાલ,
હુવા આકે હાઝીર હએબરકે મીસાલ.
કહા ભાઈ મુજ્હ બોલ સબ માજરા,
તેરેપર નીપર હાલ કએસા પડા.
કહા શાહ ઈરમ અપની બેટીકા દુખ,
કે બેટીને મેરા હએ બીયા જે સુખ.
મુસલમાંકી ભાઈ મેરે પર ચડા,
લીયા મુલક મેરા ઉન્હોને છુડા.
વોહ ઈમલાક અપને ચયાહોલીમાર,
કીસીકા મુલકલી કીઆ ઈન ઉજાડ.
વહાંસે અલી ભાગ આયા હું મએં,
દેકર તન અપનીકો લાયા હું મએં.
દીલાસે દે બોલા કે ભાઈ ફીગાર,
નમઆકર તુખાતીર ન કર અબ બીચાર.

યહાં ઈસકી આનેકી તાકત કહાં,
તુ રંજ હર તરેહ અપની ખાતરનીશાં.
ઈતેમેં ઉમરને લી ટોપી ઉતાર,
કહા શાહ ઈરમકો ઉસે હાંક માર.
હોઆ શાહ ઈરમને કહા હાએ હા,
કે પીછે મેરે યેહ લગાદી બલા.
કહા શાહ ઈરમ તુમ્હકો ગએરત નહીં,
શરમ આબરૂ ઔર હુરમત નહીં.
કહા લાઈસે તબ વોહ શાહે ઈરમ,
કે લાઈ પીઆદા યેહ કરતા સીતમ.
કે જાતા જહાં મેં યેહ સુબ સાથ આ,
લગી મેરે પીછે હએ યેહ બદ બલા.
કહા ઈસકો પકડો ન જાવે કહીં,
રખી સરપે ટોપી ઉમરને વહીં.
હો ગાએબ ઉસીજાસે એક પલમેં,
દોડાદોડ કરતે વોહ સારે જને.
ઉમર અપની કરને લગે હએં વોહ કાર,
કીસીકી લી પગડી કીસીકી કટાર.
ઉતારી કીસીકી કમરપરસે શાલ,
લીઆ છીન કીસસે ઝરીકા રૂમાલ.
ચલા વહાંસે જલદી આઆ શાહ પાસ,
અલીસે લગા કરને આ ઈલતીમાસ.
ગયા શાહ ઈરમ અપને લાઈકમેં,
તસલ્લી દીલાસે દે રખ્ખા ઉને.
સહરકો કીએ કુચ હએ બુતુરાબ;
મુલકમેં ઉસીકે હએં પહોંચે શીતાબ.

ભી શાહે ઈરમ અપને ભાઈકે સંગ,
સવાર હોકે આયા વહીં બેદીરંગ·
ઈધરસે ભી અસહાબે શાહે નજફ,
મુકાબીલ હુએ ઓર ખડે બાંધ સફ·
લગે હર તરફ કરને હરબે જવાં,
હુએ ઉસ તરફકે કઈ પહેલવાં·
ભાઈ શાહ ઈરમકા ગુસે હો ચલા,
આયા આપ રનમેં ઘોડે પર ચડા·
કહા ઓર કીસસે નહીં મેરા કાર,
આવે મેરે ઝએતુન વોહ નાબીકાર·
હુકમ લેકે ઝએતું ચચાપર ગઈ,
કહી ક્યું બુલાઆ તુ મુજહકો સહી·
કહા ઉસને ક્યું તુ મુસલમાં બુલાઈ?
પદરકો મુલકસે તું ક્યુંકર લગાઈ?
ચચા અપને ઈમલાકકો મારકર,
આઈ ચલકે અબ તુ મેરે સર ઉપર·
યેહ કહેકર કીઆ વાર ઝએતુન પર,
લીઆ વાર ઝએતુનને બરસીપર·
કમરબંદમેં ઉસકે તબ હાથ ડાલ,
ઉઠાઆ ઉસે અપને સરપર બહાલ·
કહી દીન અહમદકા કર તુ કબુલ,
વગર નહીં તો ફેકુંગી દર ખાકો ધુલ·
વોહ સુનકર કબુલા મુસલમાં હુવા,
ખુશી હોકે કલમાં નબીકા કહા·
મીલાઈ અલી મુરતઝાસે લે આએ,
લી હએ દરને છાતીસે ઉસકો લગાએ·

લાગા શાહ ઈરમ વહાંસ જલદી શીતાબ,
સીયુમ લાઈકે મુલકકો હો ખરાબ.
લીલશાકર હુવા ઉસકા આકરકે સબ,
મુરાલમાં હુવા ઔર દીએ દેરે તબ.
અલી શાહે મરદાન ખેમેમેં આએ,
ખબરકી કે શાહ ઈરમ નહીં દીખાએ?
ઉમરનેલી ઝુદીસે મારે કદમ,
દેખા કયા કે જાતા હુએ શાહે ઈરમ.
સીયુમ લાઈકે જ કીલ્લેકે બહાર,
ખબર કરને લેબ વહાંસે સવાર.
વોહ લાઈલ્દી સુનતેહી આકર મીલા,
કહા લાઈ કયા હુએ તેરેપર બલા?
કહી શાહ ઈરમને હકીકત તમામ,
કે ઝએતુનને સબ બીગાડા હુએ કામ.
કહા લાઈ અબ કુછ ન વસવાસ કર,
નીકાલ અપને દીલસે તુ ગમ ઔર ફીકર.
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
કહા શાહ ઈરમ હુએ ન તુઝકો શુમાર.
કહા અએ બીરાદર યેહ હુએ બદબલા,
લગા મેરે પીછે યેહી બરમલા.
કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઈસે,
યેહ પ્યાદા બડા શોખ મુન્હકો દીસે.
દોડે હરતરફસેં હજારોં સવાર,
રખી તરપે ટોપી ગયા છુપ અયાર.
લીએ સરકી દસતાર ફીરે જડે,
ઉમરને વોહ ઝંબીલમેં સબ લરે.

ચલા આયા દોડ વહીં શાહ પાસ,
અલી સુરતુઝાસે કીયા ઈલતમાસ.
કે શાહે ઈરમ અપને ભાઈ કને,
ગયા હએ રખા ઉસને અપને કને.
કીઆ કુચ હએદરને સુનકર ખબર,
પહોંચે ઉસકે જાકર મુલકકે અંદર.
ખબર સુનકે આયા હએ વોહલી નીકલ,
દોનોંકા અપસમેં મચા આ દંગલ.
દોનોં લશકરાં આકે મએદાનમેં,
ખડે આ રહે જંગકે ધ્યાનમેં.
ઈધરકે બહોત પહેલવાનાં ગીરે,
કીસ્સા મુખતસીર જંગકા હમ કરે.
તબ આખીર સીમુમ ભાઈ શાહે ઈરમ,
આયા આપ મએદાનમેં બેશરમ.
કહા આવે ઝએતું મેરે રૂબકાર,
કે લું ઉસ્સે દાવા મએં સબ એક બાર.
હુકમ લેકે ઝએતુન અસવાર હો,
હુઈ જા ચચાકે વહીં રૂબરો.
ગઝબ હો ચચાને કીયા ઉસપે વાર,
વોહ રદ કર દીઆ વાર પરવર દીગાર.
કમર બંદ પકડી ઉઠાઈ ઉસે,
જા કલમા નબીકા પડાઈ ઉસે.
મીલાઈ ઉસે લા અલીકેહી સાથ,
મુસલમાં હુવા અપને લશકર સંગાથ.
ભાગા શાહ ઈરમ ફીર રવાના હુવા,
ઉમરકી અલીકાલી ફેરમાં હુવા.

તુ જાકર ખબર લે કહાં શાહ ઈરમ,
ઉમરને વહાંસે ઊઠાએ કદમ.
મીલા જાકે શાહે ઈરમસે જલાલ,
દેખા હુએ કે ગમગીન જાતા રસુલ.
આગે શાહ ઈરમ ઉસકે પીછે ઉમર.
પહોંચે જાકે દોનોં શાહેરકે અંદર.
બીરાદર ચહારૂમ કો લેજા પયામ,
કહા બોલ ઈસકો મેરા જા સલામ.
કે ભાઈ તુમ્હારા હુએ આયા યહાં,
વોહ મીલને બુલાયા હુએ તુજહકો યહાં.
સુના જબ બીરાદરને ઉસકી ખબર,
સવાર હોકે આયા વહીં મુદતર.
દોનોં ભાઈ મીલ ઝારો ગીરીયાં હુએ,
હુએ બાતસે દોનોં સીના બીરીઆં હુએ.
પુછા ભાઈ કએસી કહો બાત હુએ?
તેરે સરપે કએસી હુઈ ઘાત હુએ?
કહા તબ ઉસીકો વોહ શાહે ઈરમ,
કે બેટીને મેરે કીઆ યેહ કરમ.
વોહ સુનકર હકીકત હુએ અએસા કહા,
દીલાસે દે ઉસકો અપસ કને રખા.
કહા ગરચે આવે મુસલમાં યહાં,
તો દખાવા હું ઉસસે સલી બેઝમાં.
ઉમર સરસે ટોપી ઉતારા. વહાં,
હુવા સારે મજલીસ અંદર વોહઅયાં.
પુકારા ઉમરને કે શાહે ઈરમ,
તુજ્હે ભાગનેસે ન આતી શરમ.

કહા ભાઈ પ્યાદા યેહ તુફાન હએ,
ન જાનું કે જીન હએ કે ઈનસાન હએ.
બલા દેવ જીન્‌ યા કે યેહ ભુત હએ,
વયા કોઈ ફરીશતા યા અજદુત હએ.
દેખા શાહ ઈરમકે બીરાદરને તબ,
કહા યેહ પીયાદા બડા બે અદબ.
ઘડી પલમેં ગાએબ હોજાતા હએ યેહ,
પીછે અપની સુરત દીખાતા હએ યેહ.
ઈસે જલદ પકડો કે જાને ન પાએ,
પકડનેકો ચોફેર હએં ઉસકે આએ.
ઉમરને રખી સરપે ટોપી વહાં,
હુવા બસ વોહ ગાએબ વહાં નાગહાં.
ફીતોંકી લીઆ સરસે પગડી ઉતાર,
લીઆ ડાલ ઝંબીલ અંદર અયાર.
કહા આકે હઝરત કી ખીદમત મને,
ગયા શાહ ઈરમ અપને ભાઈ કને.
કહા યા અલી શાહ ઈરમ ભાગકર,
મીલા અપને ભાઈસે જાકર મગર.
ચલે કુચ કરકે હએં હઝરત અલી,
પહોંચા જ વહાંપર વોહ હકકા વલી.
વોહ ભાઈભી સુનતેહી લે ફોજ સંગ,
હુવા રૂબરૂ આકે વોહ બેદીરંગ.
પહેલવાં ઉસીકા સો ઉસ આનમેં,
પુકારા ખડા રહેકે મએદાનમેં.
ગએ ઉસકે આગે હએ ઘોડા ચલા,
મોહમદ હનીફ લે હુકમ સુરવુઝા.

મારે ખીંચ તલવાર ઉસકો બે હાએ,
રવાના કીઆ ઉસકો દીનદાર હાએ.
કઈ પહેલવાં ઉસકે મારે ગએ,
કીતે નામદારાં પછાડે ગએ.
પડી ઉસકે લશકરમેં હએબત વહીં,
ન લશકરસે આવે કોઈ લડનેકે તઈં.
બીરાદર હુવા જબકે ઉસકા સવાર,
કે શાહે ઈરમને કહા હએ પુકાર.
ગઝબ હોકે બોલા કરો વાર આએ,
તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
અમીરને કહે હમ નમારેં અવલ,
કે જબતક ન મારે હમારેકો ચલ.
અવલ વાર કર તુ હમારે ઉપર,
બઝાં હમ કરેં વાર તેરે ઉપર.
મારી તેગ ઉસને વહીં ઝુદ તર,
અમીરને લીઆ હએ સીપરકે ઉપર.
કમરબંદ પકડ ઉસકા નઅરા કીઆ,
ઘોડે પરસે ઉસકો ઉઠાકર લીઆ.
કહા ગર તુ હોવે મુસલમાન આજ,
તો દેવે તુઝે તેરા ચેહ તખ્તો તાજ.
ભલા હએ જો માને તુ મેરા હરફ,
વગર નહીં તો હોતા હએ અબ તુ તલફ.
કહા ઉસને કલમાં બચી ઉસકી જાં,
મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
દેખા શાહ ઈરમ ભાઈકો દીનદાર,
કીઆ કસદ દીલમેં વહાંસે ફરાર.

અલી શાહે મરદાંની તજવીઝ કર,
કે લાગેગા શાહે ઈરમ અબ મગર.
કીસ્મા એેડ ફુલફુલકે નાઝકીક બ,
કહા શાહ ઈરમ અબ તુ લાગેગા ક્યા.
બતા અબ ફીરાવેગા તુ કહાં તલક,
ફીરાઆ બહોત હમકો મુલકો મુલક.
અગર મરદુમીકા હએ રખતા નશાં,
તો હો બીચ મએદાંકે ગરદન કશાં.
વોહ શાહે ઈરમ સુનકે ગઅેરત પકડ,
મુકાબીલ અલીકે હુવા ઝુદતર.
કીઆ ખેંચ તલવારકા વાર વોહ,
કીઆ રદ અલીને સીપરપર હએ દો.
ઉઠાકર મુઅલ્લક ઉસે ઝીનસે,
કહા ઉસકુ સમજહા હરઆઈનસે.
જે કલમા કહે તો બચે તેરી જાન,
વગર નહીં તો મારૂં તુજ્હે બેગુમાન.
દેખા શાહ ઈરમ વક્ત આયા હએ તંગ,
લડું ઓર કરૂં કીસ તરે ઈનસે જંગ.
ન લશકર રહા નહીં બીરાદર રહે,
નહીં ખેશ અકરબ બાગાને રહે.
કીધર જાઉં અબ મએં કીસીસે નઝીક,
બુરે વક્તકો કોન હોગા શરીક.
મુસલમાન હોને બગેર નહીં પનાહ,
બુતોંને મુજ્હે અબ કીઆ હએ તબાહ.
ન આયા બુતોંસે મદદ હએ કોઈ,
મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઈ.

બડા બુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે,
બડે બુતપે લઆનત ખુદાકી પડે.
બડે બુતપે લઆનત હઝારાં હઝાર,
બડા બુત હએ મલઉન ઔર નાબકાર.
બડે બુતપે લાઊં ન ઈમાનકો,
હએ ગુસ્સા બહોતસા મુસલમાનકો.
બડા બુત હકીકતમેં ...રસે પલીદ,
કુફરમેં બહોતહી હએ કાફર શદીદ.
યેહ કહે કરકે લાયાં હએ દીલમેં યકીન,
વોહ પડ કરકે કલમાં હુવા પાક દીન.
સીદકસે મુસલમાં હુવા શાહ ઈરમ,
અલી મુરતુઝાને કીઆ તબ કરમ.
ઉતારે ઝમીંપર લગાયા ગલે,
કહે હએ તુ ભાઈ હમારા વલે.
મોહમદ હનીફકો બુલાયા વહાં,
લી ભાઈઓંકો ઉનકે બુલાકર વહાં.
લી લશકર ઉન્હોંકા મુસલમાન કર,
દીઆ રાજ ઉસકો બહોત માનકર.
ચલે તખ્તપે બીઠલા ઉસે સુતરાબ,
હુબે ભાઈકે મુલક અંદર શીતાબ.
તખ્તપર બીઠાઆ હુકમ ભાઈકો,
હવાલે ઉસીકે કી ઉસ જાએકો.
સબ ઈમલાક આદીકે આસુલકકો,
દીઆ રાજ ઉસકાલી ઉસ મરદકો.
અલી મુરતુઝા ઓર શાહે ઈરમ,
ચલે કુચ દર કુચ શાદહો ખુરરમ

ઝએનુન પાક દામનકો લે એક બાર,
પીદર પાસ આએ હુએં હમેદર કરાર.
કહે બેટી તેરી યેહે ઝએનુન નામ,
યેહ હુએ પાક દામન અલીતક તમામ.
ઈજાઝત અગર હોતો મનકો ધરે,
મોહમદ હનીફ સાથ શાદી કરે.
ખુદા ઉન્હસે રાઝી ખુદાકા રસુલ,
તેરા દીન ઈમાન સબ હો કબુલ.
સુના શાહ ઈરમ દીલ લે રાઝી હુવા,
વોહ શાદીકી સબ કારસાઝી કીયા.
ઈધરસે અલી સાહેબે ઝુલફીકાર,
સરંજામે શાદી કીઆ સબ તયાર.
મોહમદ હનીફકા જો શાદીકા કાજ,
લગે હોને બાજે બજંતરકે બાજ.
નીકા બાંધકર તખ્ત ઝુલવા દીઆ,
ફુલે ઓર ફુલ ઉનકી અંદર બીછા.
દીઆ શાહ ઈરમને બહોત માલોઝર,
દહેજમે દીઆ માલ બહોત સા મગર.
દીએ ફીર કઈ બાંદીઆં ઓર ગુલામ,
ચલે લેકે દુલહન ખુશીસે તમાંમ.
મોહમદ હનીફકે જો દીલકી મુરાદ,
બર આઈ નેહાયત હુએ દીલમેં શાદ.
ઝએનુન પાક દામન શુકર કર અદા,
કીઆ હકતઆલાને હાજત રવાં.
યારોં યાર છુટે તલી બંદસે,
મીલે મુરતુઝાસે યેહ આનંદ સે.

જગડાં મુરતુઝા મીલ બ શાહે ઉમમ,
વીદા હો મદીનેકા કીતે અઝમ.
વોહ મનઝીલ બમનઝીલ ચલે કુચકર,
મદીનેમેં પહોંચે અલી શેર નર.
ઝીયારતકો અહમદકે રોઝે ગને,
લગે જાને અસહાબ સારે જને.
કીએ દીલ તસદદુક અલી મુરતુઝા,
ઝીયારત કીએ રોઝએ મુસતફા.
ગુલામોંકો ઝર દે તસદદુક કીએ,
હઝારોં ફકીરોંકો ખાના દીએ.
નીકલકર વહાંસે ગએ ઘર મને,
કે મીલનેકો આયા હનીફા હને.
બીબીોને ઉનકો ગલેસે લગાઈ,
કરી શુકર હક ઔર ઉન્હોંકો બિઠાઈ.
વીદાય હો અસહાબ ગએ અપને ઘર,
સલામુન અલયકુમ કીએ સરબસર.
નકારા બજાએ મદીને મને,
મીઠાઈ દીએ બાંટ હએ સબ મને.
હુવે બહોત ખુરરમ હએ હઝરત અલી,
જહાંકો સરાસર ખુશહાલી ચલી.
કીયા કીસ્સા શાહે હનીફકા તમામ,
મોહમદ નબીપર દરૂદો સલામ.

તમામ હુવા કીસ્સા મહમદ હનીફકા.